Tef

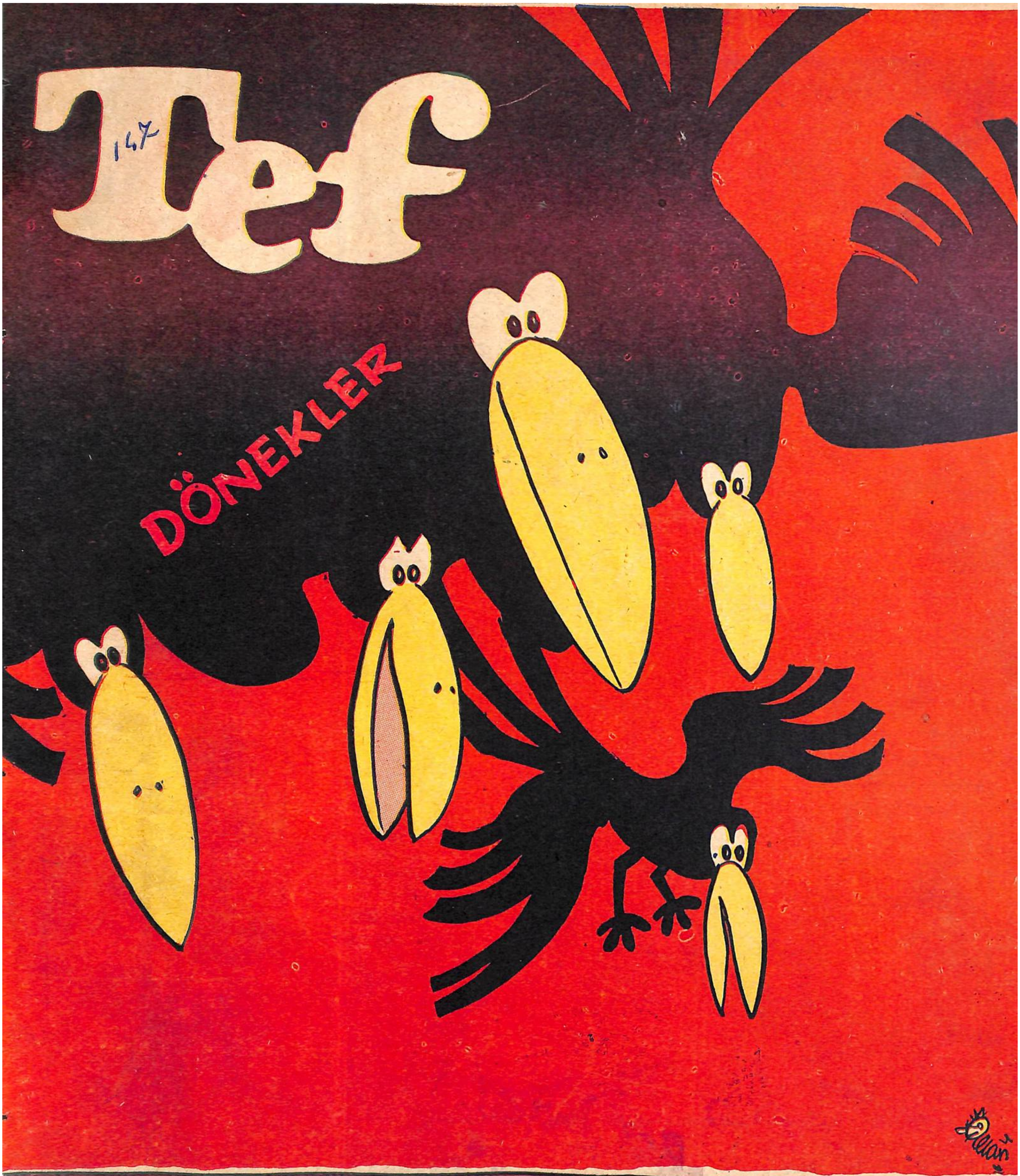

ŞİMDİ HAYATTASINIZ
FAKAT

öldükten sonra acaba ne olacaksınız?

BUNU KİMSE BİLMEZ DEMEYİN.
Ben bilirim.

HER NEVİ MEZAR, LÂHİT EN NEFİS ŞEKİLDE KAZILIR. OTOBÜSE YÜZ METRE MESAFEDE HAKİKİ SÜKÛN.
HİLESİZ SERVİS

BİRİCİK MEZARCI MAHMUT

Numaralı yerlerinizi telefonla ayırtınız.

32 Millet, 24 Devlet, 89 Hükûmet, çeşitli pavyon, lunapark, kültürpark, saat kulesi, paraşüt kulesi, kız kulesi, yangın kulesi, hayvanat bahçesi, teleferik, telegraf, telefon, televizyon, radyo, pikap, lokanta gazino, köfteci, lâhmacun, Urfa işi kebap, çoban salatası bulunur

NAMLI KEBABÇI AVNİ DOYURUR
Etlerimiz Fuarın Hayvanat Bahçesinden Temin Edilir.

EVLENME

Ben sana evlenme dedim

Boban

"Did I hear you say there's no Durkee's Famous to go with the Cold Cuts?"

Not only cold cuts, but many other foods taste especially good when served with Durkee's Famous. Its unique, delicious flavor makes it ideal with meats, seafoods and poultry—as a seasoning for salad dressings, casseroles and sandwiches.

At home—or when dining out—enhance the flavor of your favorite foods with Durkee's Famous—America's best-loved sauce for almost 100 years.

One of Durkee's Famous Foods

DURKEE'S FAMOUS
SAUCE

YUKARDAKİ İLÂNI İNGİLİZCE BİLMİYORSANIZ BOŞUNA OKUYACAĞIM DİYE UĞRAŞMAYINIZ

DİKKAT!

ACELE

Hem kasa, hem entertipten anlayan bir mürettip aranıyor.

Müracaat : Dünyaca meşhur matbaacı GUTTENBERG

Her nevi kartvizit, davetiye, diploma, pankart, afiş, sahte para ve evrak basılır
Tel. : 3867919 - MÜNİH - ALMANİSTAN

ÂYİN'İ RUHANİ

Kalemetos Poçopulus ile Nikomu Perenetos'un ruhlarına halis lokman ruhu ve tuzruhu papas Anastas Mumsatsana tarafından okunacak âyini ruhaniye ortodoks olanların teşrifi rica olunur.

KALAMERA KALESPERA

HER İNSAN HAYATINA BİR İSTİKÂMET VERMEK MECBURİYETİNDEDİR

Şimdiye kadar

Hayatınıza bir istikamet vermemişseniz FAİK ÖZPUSULA puslalarını kullanın. Gideceğiniz yeri size en iyi şekilde Faik gösterir. Faik'i görmeden pusula almayın.

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Her hafta Çarşamba günleri çıkar.

YAZARLAR :

Adnan Tahir
Adnan Veli
Alplâçin
Aziz Nesin
Bedîi Faik
Bülent Oran
Çetin Altan
İlhan Engin
Haldun Taner
Halit Kıvanç
Melih Cevdet Anday
Orhan Boran
Reşat Ekrem Koçu
Rıfat Ilgaz
Selâmi İzzet Sedes
Suavi Süalp
Yalçın Kaya
Zahir Güvemli

KARİKATÜRCÜLER :

Ali Ulvi Ersoy
Altan Erbulak
Ayhan Başoğlu
Bedri Koraman
Eflâtun Nuri Erkoç
Ferit Özgören
Ferruh Doğan
Mustafa Eremektar
Nehar Tüblek
Oğuz Aral
Öktemer Köksal
Ratip Tahir Burak
Şadi Dinççağ
Semih Balcıoğlu
Sinan Bıçakçıoğlu
Suat Yalaz
Tekin Aral
Tonguç
Turhan Selçuk
Yalçın Tüzecan
Yüksel Ünsal

★

KLİŞELER
AR KLİŞE ATÖLYESİ

★

KAPAK BASKISI
AR-EL MATBAASI

★

DİZGİ VE TERTİP
HER GÜN MATBAASI

★

BASKI
ŞEHİR MATBAASI

★

Fiatı: 100 kuruştur.

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü : .... ERTEM EGİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN

Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40

CİLT : 1 ★ 3 AĞUSTOS 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 7

Başyazı

KELLEGİL'LER!...

Profesör Başgilin içkiyle pançarlaşan kırmızı yüzü, gene öfkeyle morardı!.. Bu, Türkiyedeki gerilik kıpırdanışlarına aman vermiyen bir kuvvetin varlığına işarettir. Mübarek, çehre değil, âdeta Türk inkılâbının barometresi!.. Gülüyor mu? Hemen kalıbınızı basınız, Türkiye Doğu'ya doğru kaymaktadır! Gözleri çakmak çakmak ışıldıyor mu? Derhal hükmünüzü veriniz, gerilik hortluyor.. gerilik baş kaldırıyor!..

Demokrat parti irtica'a alabildiğine tâviz verirken, Ali Fuad'ın keyfine ölçü yoktu. Türk medeniyetçilerine «inkılâp yobazları» diye saldıran Menderes'in karanlıkta kalan eline ilk yapışanların başında gene o yer almıştır. Dil mi? Ali Fuad, iki büklüm, Osmanlı yapısı o ağda kazanının başındadır. Din mi? Ali Fuad, şeriat'ın balgamlı, gulguleli sesiyle beraber.. Kıyafet mi? Şapka giymekten utandığını söyliyecek kadar, çember sakal ve karaçarşafla kucak kucağa..

Menderesin tâvizlerini dahi aşarak, anayasayı çiğnediği için kapatılan Milliyetçiler Derneğini, herkesten önce gene bu anayasa profesörü savunmuştu. Laisizm ve Cumhuriyet Anayasanın temelleridir ama, onları devirip ufalamağa çabalıyan her girişime kanat kesilen de gene bu Anayasa hocasının cübbesi idi!...

Doğrusu böylesi imparatorlukta dahi görülmemiştir. Üniversiteye koş, Anayasayı okut. Sonra Todorinin meyhanesine seğirtip anayasayı çiğniyenlere dua et!.. Dersten mı kurtulmak ister, yoksa Anayasadan mı? Anlıyamazsınız. Kimbilir belki de, Cumhuriyetten, belki de devletten!..

Evet, hakikat bu: O bizim şapkamızdan, biz de onun kafasından utanıyoruz!..

Profesör Başgil, Türkiyenın Batılı olmasından niçin korkar? Bu Türkiye Doğudan Batıya dönmekledir ki, Paris imamı Ali Fuad efendiden bir profesör Başgil çıkardı!.. Şimdi bu Ali Fuad Başgil, profesörlük kep'ini, imam sarığı ile değişmek hevesinde ise, bunun için sadece kendisinin dönmesi yetmez mi? Fakat koskoca Türkiyeyi de aynı istikamette çevirmek!.. Yoook.. bu kadarı küçük bir imamın değil, İmâm-ı âzam'ın bile kudreti dışındadır!..

Biz batılı kalacağız. Biz şapkalı, pantalonlu, kravatlı dolaşacağız. Darülfünun değil, Medrese değil, Üniversiteleriniz duracak. Müderris, hoca efendi değil, profesörlerimiz kalacak. Din, işlerimizde değil, yüreklerimizde yatacak. Dini, şahsî emellerinin ve hırslarının kırbacı yapıp memleket üzerinde şaklatanların nasıl çarpıldıklarını gördük. İşte Menderes ve müridleri Yassıadadadırlar.

Ya Profesör Başgil? O çarpılmadı mı?.. Hem de nasıl; her akşam rakıyla çalkaladığı ağzından dini ve Tanrıyı düşürmediği için, işte Türk aydınlığının kilometrelerce doğusuna çarpılmıştır!..

Bedii FAİK

27 Mayıs evriminden sonra, düşüklerden tutulanlar tutuldu, korunma altına alınanlar alındı, Yassıada'ya gönderilecekler gönderildi. Bu arada, her nedense, dışarda unutulup kalanlar da oldu. Bunların bir takımı, her an iplikleri pazara çıkacak korkusuyla, üçyüz otuz üç buçuk atmağa başladılar. Şaşkınlıktan, namuslarını belgelemek için kendilerinden «Mal beyanı» vermek yolunu tuttular. Aşağıda, korkudan üç yüz otuz üç buçuk atanlardan birinin, sorulmadan, kendiliğinden verdiği «Mal beyanı» nı okuyacaksınız.

Eski Zamazingo Bakanlarından ve düşük iktidarın Nane Yedi Başılarından ve İstanbul'un eski şeylerinden Bay Yırtık, bazı gazetelerde, hakkında çıkan haberler üzerine gazetemize bir açıklama göndermiştir.

Bay Yırtık, bu açıklamasında, kendi isteği ile «Mal beyanı» nda bulunmakta ve serveti ile gayri menkullerinin kaynağını bildirmektedir.

Eski Zamazingo Bakanlarından ve düşük iktidarın Nane Yedi Başılarından ve İstanbul'un eski şeylerinden Bay Yırtık, bize gönderdiği açıklamasında şöyle demektedir:

«Hali hazırda Şişli'de altı katlı bir apartımanın yalnız 23 de 22,5 hissesine sahibim. Bazı gazeteler, bunun tamamı benim diye yazarak, beni fazla servet sahibiymiş gibi göstermek suretiyle, temiz mazimi lekelemek istiyorlar. Bu apartımanın geri kalan hissesi ise, benim değil, zevcemindir. Tapu kaydına bakılabilir. Ben bu apartımanı 285 bin liraya aldım ki, benim gibi, üç ay, bir hafta, dört gün bir saat on dakika gibi uzun bir müddet Zamazingo Bakanlığı yapmış bir insanın, 285 bin liraya satın alınan bir apartımanın 23 de 22,5 una sahip olmasını, hiç bir insaf sahibi çok görmez sanırım.

Bundan başka, Büyükada'da üç katlı, 16 odalı, yılda 25 bin lira gibi adı bile edilmeye değmez azıcık bir kira getiren, hatta ev denmesi bile câiz olmayan küçücük bir ahşap evin, tamamına değil, 45 de 44 onda 9 hissesine sahibim. Geri kalan hisse ise, kümes için ayrılmış olup bugün âtıl bir vaziyettedir. Bu evi, elden düşürmek suretiyle, 160 bin lira gibi ehemmiyetsiz bir para karşılığında satın aldığım ve benim D. P. nin Nane Yedi Başılarından ilerde gelen biri olduğum gözönüne alınırsa, bana çok görülmez sanırım.

Bundan başka Çekmece'de 70 bin dönümlük, İzmir'de 150 bin dönümlük, Gebze'de 96 bin dönümlük çiftliklerim varsa da, bu çiftliklerin verimi o kadar azdır ki, hükümet bile bu çiftlik ürünlerinden vergi almak zahmetine katlanmamıştır. Her üç çiftliğimden yılda ancak bir milyon lira kadar bir para almaktayım. Her insaf sahibi de takdir eder ki, yılda bir mil - nun muamele zahmetine bile değmez. Ama ben gene kendiliğimden, vergimi vermemiş olmak için, çiftliklerimde çalışan ların gündeliklerinden vergi miktarını muntazaman kestirmişimdir. Ayrıca şunu arzetmek isterim ki, bu çiftliklerin tamamı benim olmayıp, ancak 200 hissede 198 hissesi benimdir... Zira geri kalan hisse, kullanılmaz halde kayalık arazidir. Bana inanmıyanlar olursa, çiftliklerin bulunduğu yerlerdeki, eski D. P. muhtarlarına sorup öğrenebilirler.

Bundan başka, Ankara'da ikişer daireli beş katlı bir apartımanım varsa da, doğum günü hediyesi olarak küçük kızıma vermiş bulunduğumdan, bu apartıman artık benim değil, küçük kızımın ve onun en son kocası olacak müstakbel damadımın sayılır. Bu apartımanı da satın almış değilim, kendim yaptırdım. Bir kooperatife arazi alırken, kendi apartımanımın arsasını beleşe kapattım, on para vermedim. Açıkça görülüyor ki, bunda bir yolsuzluk yoktur, çünkü para verilmemiştir. Apartımanı da, şahsi dostluklarımı kullanarak bedava denecek bir paraya çıkarttım ki, bugün bu apartıman en azından 2 milyon dolar eder ki, memleket hiç yoktan 2 milyonluk bir millî servet kazanmış oldu.

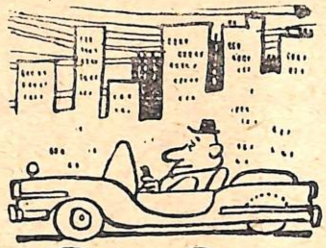

Bundan başka, gene lâfını ederken vallahi hicap duyduğum, apartıman demeğe bile dilimin varmadığı, Osmanbey'de beş katlı bir apartımanım var kı, bunun da gördüğü vazife ve katlandığı zahmet karşılığında damadıma vermiş bulunduğumdan, o da benim sayılmaz. Ben, prensip olarak hayatta, her emeğin karşılığının verilmesine taraftarım. Bu itibarla, damadıma bir apartıman vermiş olmam, onun çok ağır vazifesi gözönüne alınırsa, tamamı ile hak ve adalet prensiplerine uygundur.

Bundan başka, muhtelif yerlerde sayıları elliyi bile bulmayan arsalarım varsa da, üstlerine bina yaptırmadığım ve satmadığım da düşünülürse, bunların ne kadar kıymetsiz arsalar olduğu kolaylıkla düşünülür. Bu arsaların zamanla kıymetlenmesini beklemekteyim. Ben aslında elli yerde arsa almak niyetinde değildim. Fakat, Boğaz Köprüsünün ayaklarının nereye kurulacağı sâbit olarak kararlaştırılamadığından ve aramızda, evvelce köprü ayağı yapılacak diye aldığımız arsalar üstüne köprü yapılması hususunda fikir ihtilâfı ve münakaşalar çıktığından ve demokrasilerde fikir ihtilâflarının da çok tabiî kabul edilmesi lâzım geldiğinden, Boğaz Köprüsü ayaklarının gelmesi muhtemel olan her yerde arsalar almak fedakârlığına katlandım. Böylece pek çok yerlere yatırım yaptım. Köprü yapıldıktan sonra yatırımlarımızın nasıl yüzde yüz bin değerlenerek memleketin birdenbire kalkınacağını düşünmeği, benim temiz mazimi lekelemek istiyenlere bırakıyorum.

Bazı vatan hainleri, bizim arsalarımızın değerlenmesini istemediklerinden, Boğaza köprü değil, tünel yapılması fikrini ileri sürmüşlerse de, bunun nasıl bir komünist taktiği olduğu tarafımızdan anlaşılmış ve efkâr ı umumiyeye bu hainlerin gizli maksatları izah edilmiştir. Çünkü bilirsiniz ki, komünistler yer altı faaliyeti yaparlarsa da, biz arsalarımızın altında yeraltı faaliyetini önlediğimizden, bu sefer Boğaz sularının altına yapılacak tünel içinde buluşup gizli gizli cigara içerek denizaltı ve sualtı faaliyetine geçmek istiyorlardı. Fakat uyanık ve son derecede vatanperver büyük arsa sahiplerinin ikazı sayesinde, bu hainlerin köprü ayakları yapıldıktan sonra arsalarımızın kazanacağı değeri kıskanarak, köprü ve tünel diye memleketi ikiye ayırmak istedikleri meydana çıkmıştır. Biz, her şeyin açıkta olmasını isteriz ve açıklıktan hoşlanırız. Vatandaşlarımız, herkesin gözü önünde, açık açık neden köprünün üstünden geçmesinler de, gizli gizli tünelden gidip gelsinler. Kaldı ki bu 50 arsanın da tamamı benim olmayıp, ancak 96 hissesinden 95 hissesi benim, geri kalanının tapu muamelesi henüz ikmal edilmediğinden şimdilik benim sayılmaz.

Bundan başka, mademki bü-

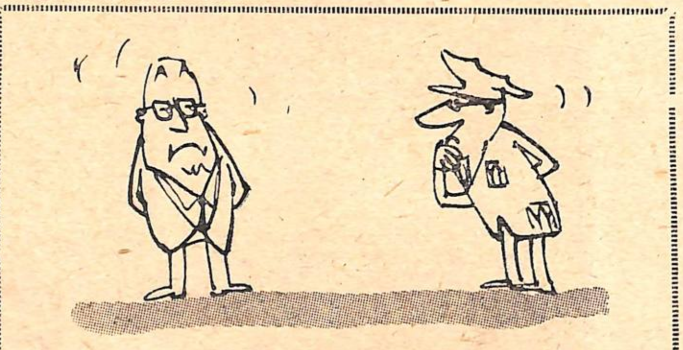

SURATA BAK...

SÜNGÜYE DAVRAN!..

— **Hadi gelsenize...**

tün mallarımı beyan ediyorum; Sevim, Gönül, Şükran, Mualla'yı da bu meyanda saymakta hiç bir mahzur görmemekteyim. Bunların da tamamı benim olmayıp, ancak pek küçük hisseleri benim üzerimdedir. Kendilerinden sorup öğrenilebilir. Meselâ, bunlardan Sevim'in 69 hissesinden üçte biri benim olup, gerisi başkalarınındır. Mualla'nın büyük hissesi kocasına ve başkalarına ait olup, bana ondan pek küçük bir hisse düşmüştür. Bu hisseyi de, Avrupa seyahatinde döviz müsaadesi karşılığında aldığımdan, bu da bedelsiz ithal rejiminden sayılır. Şükran'a gelince, onun tapusu kocasının üstüne olduğundan, mülkiyet hakkı tamamiyle kocasının olup, bize ancak tasarruf ve intifa hakkı düşmüştür ki, bu arada benim kısa bir müddet intifa hakkımı kullanmam için verdiğim bir hususî otomobille mümkün olmuştur.

Bundan başka, bir de tahtı nikâhımda bulunan bir hayat arkadaşım bulunup maalesef memlekette demokrasiyi tamamiyle tahakkuk ettirmeğe zaman fırsat bulamadığımızdan hayat arkadaşlarımın sayısını dörde çıkarıp, şeriat ahkâmını yerine getiremediğimizi de itiraftan hiç bir zaman çekinmem. Hayat arkadaşımın, maalesef, bütün hisseleri benim üstümde kalmış, gerek açık, gerek kapalı arttırma ve eksiltmelerde bütün göz yummalarına rağmen en küçük hissesine bile talip bulunamadığımdan, malın tamamı üstümde kalmıştır. Bu husustaki bütün feragat, gayret ve fedakârlıklarını, malın eskiliği, malzemesinin köhneliği ve arsasının arızalı ve kümbetli olduğu bahane edilerek, boşa gitmiş ve ben satılabilen, ve atılabilen bu eski malın, her ay ödediğim terzi, berber, şoför faturaları ve verdiğim paralarla vergisini de vermek külfetine katlanmışımdır.

Bundan başka, arada unutmuş olduğum birkaç parça malım daha varsa da, bunların gerek gelirlerinin az olması, gerek büyük bir maddî ve manevî değer taşımamaları yüzünden, bahsini etmeğe bile değmez buluyorum.

Görülüyor ki, gazetelerde hakkımda çıkarılan haberler baştan aşağı yalan ve iftiradır... Ben vatana bağlı bir insanım. Yukarda bir bir saymak mecburiyetinde kaldığım hakikatte ise söylemeğe bile benim gibi bir insanın tenezzül etmemesi lâzım gelen birkaç parça arsam ve tarlam varsa, bu, vatana daha çok bağlı olmak arzumdan ileri gelmiştir. Bir insan vatan sathına ne kadar yayılırsa, o kadar vatanperver ve o kadar bu vatanın sahibi olur. Keşke bütün sathının ve bütün vatan hacminin tapusunu alabilseydim de, en mübarek vatana daha çok bağlansaydım. Maalesef, vakit kalmadığı için, bu vatanperverane maksadımda tamamı ile muvaffak olmuş sayılmam. İşte benim kusurum budur. Tapularla bağlı olduğumuz vatanımızı da evlerle, apartmanlarla zenginleştirmek, o apartımanların içinde canlı mallarımızı besliyerek yatırımların meyvelerini toplamak suretiyle kalkınmak ve kalkındırmak gene bizlere düştü. Bu yaştan sonra bu işin ne kadar zor olduğunu izaha lüzum görmüyorum.»

Aziz NESİN

★

BİR SUAL

Suçlulara, mahkemeleri esnasında, bahis konusu suçun işlendiği an nerde olduklarını sormak, yargıçların ilk yaptığı şeylerden birisidir. Bu durumda, ileri gelen düşüklerin ilk karşılaşacakları sualin şu olacağını düşünebiliriz.

— 14 Mayıs 1950 ile 27 Mayıs 1960 tarihleri arasında nerdeydiniz?

tos
Vedat Saygel

★ YA TAHLİYE KARARI ÇIKARSALARDI...

Düşüklerin dilden düşmeyen hikâyeleri eski çekiciliğini henüz yeni kaybederken, geçenlerde üzerlerine kayıtlı binlerce dönümlük toprakların da açıklanmasile tekrar canlandı. Herkeste şaşkınlıkla karışık bir öfke, önüne gelene hırslı hırslı anlatıyor. Vay efendim, vatan topraklarını aralarında nasıl paylaşabilirlermiş? Parasını kime saymışlar da almışlarmış? Artık «mışlar» serisinden akla ne gelirse hepsi sıralanıyor.

Birader bunda şaşacak ne var? Hâlâ niçin «parasını kime verip aldılar» diye kafanızı yorarsınız? Bu herifler yıllar yılı:

—Vatan bize borçludur! diye yırtına yırtına bağırmadılar mı?...

Hiç birimiz inkâr edemeyiz... Allah için bağırmaktan sesleri bile kısıldı zavallıların. Biz işi pişkinliğe verip, kıvırma yolunu gittiysek suç onların mı?...

Haydi ilkini gerçekten anlamadık diyelim. Her alacaklının yaptığı gibi yolumuzu mu kesmediler, Uşak'da taşa mı tutmadılar, Kayseri'de treni mi durdurmadılar?... Daha ne yapsınlar yani? Gene ödemediysek, helal edecek değillerdi ya... Borçlan borçlan ödeme, burası dağ başı mı? Şükür memlekette kanun da var, kuru fasulye de... Nasıl olsa imam da, kadı da kendileri...

Biz şimdi yiyip içip hâlimize bin şükredelim. Ya maazallah bir de tahliye kararı alıp, topumuzu memleketten sürselerdi nápardık? Bu heriflerden korkulur... Hazır vakit geçmeden düşünelim de, başka borcumuz varsa onları ödiyelim bari...

★ KENDİSİNE BIRAKALIM...

İdam talebiyle yargılanacağı günü bekleyen düşük Devler Reisi Bayar'ın en büyük zevki, tasdikine getirilen resmi kâğıtlara imza atmaktı. Bu imza merakı öylesine ilerlemişti ki, son zamanlarda imzalayacağı kararları okumak, incelemek gereğini bile duymaz olmuştu. Bu boşvercilikle nelerin altına çakmadı ki imzasını... Memleket kaderini değiştirecek kararlardan tutun idam önergelerine kadar herşeyi büyük bir rahatlıkla, bir gözden geçirme zahmetine bile girmeden imzalayıverdi. Hem de gule söyleye... «Oh olsun ilere» diye diye...

Şimdi, ihtilâlcilerimizden, kanun adamlarımıza kadar herkesin iyi niyetli, yumuşak kalpliliğini görüyorum da «bu merhametle Bayar için idam kararını biraz zorca verirler» diye düşünüp, bayağı üzülüyorum. Hani böyle bir idamı kararını imzalamak bizlere güç gelecekse, imza işini Bayar'ın kendisine bırakalım. Eminim eski alışkanlıkla kaleme sarılıp «Oh olsun terese!...» diye diye çakıverecektir imzayı!...

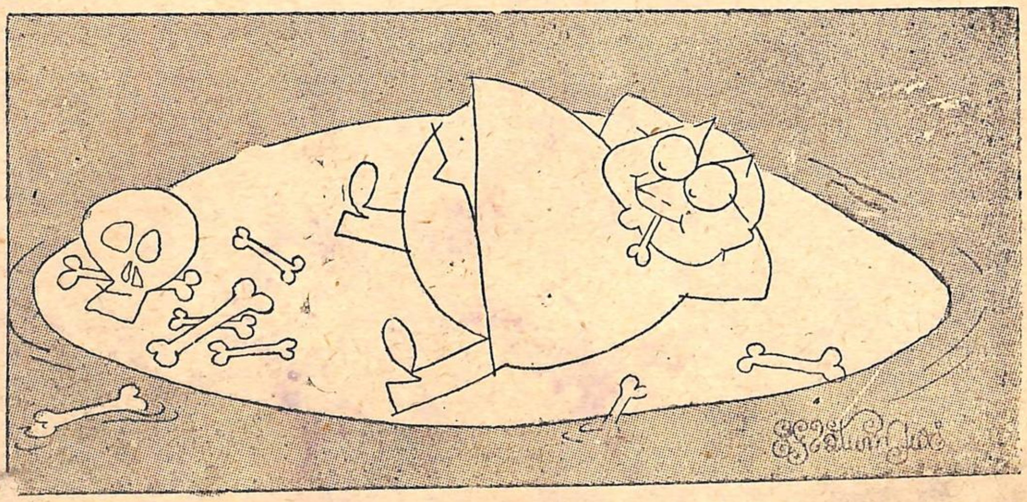

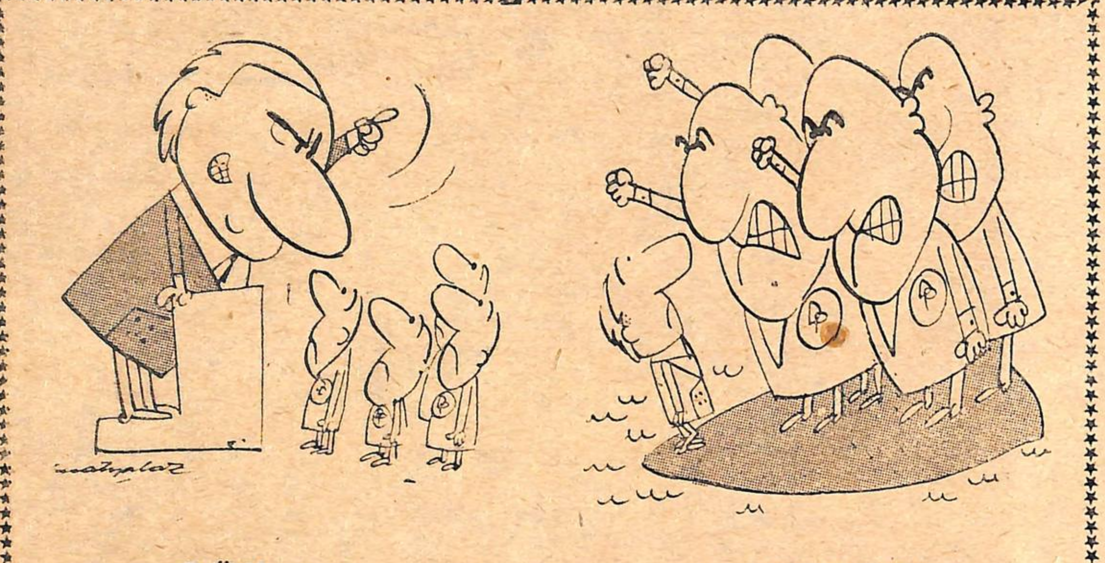

DÜN... BUGÜN!...

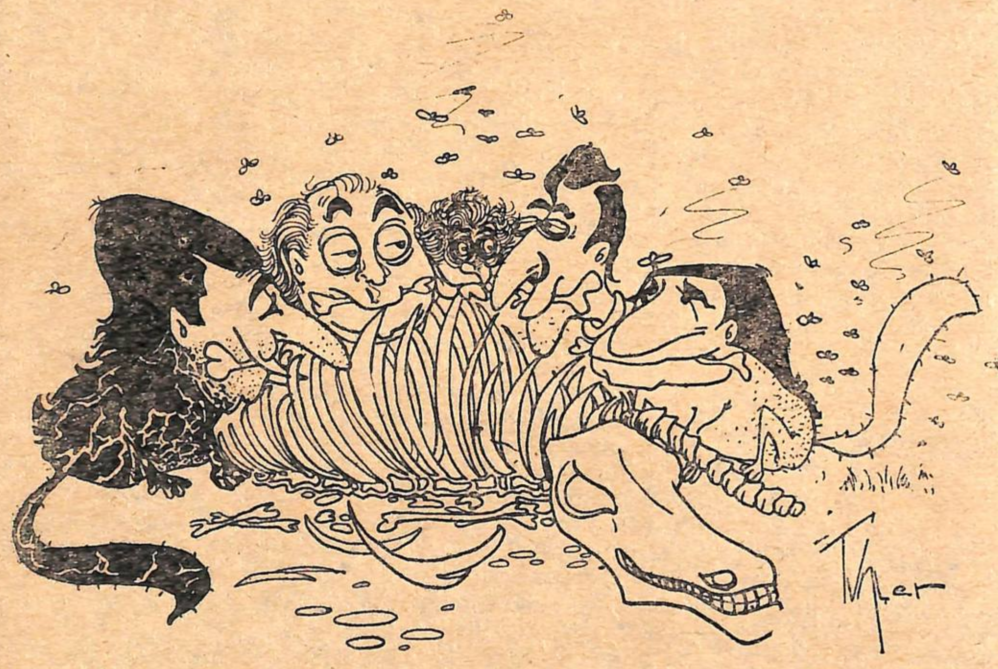

DEMİRKIRAT'IN ÖLÜMÜ

HAFİYESİ...

Kasım Gülek, düşük iktidar sırasında, basın mensupları için evinde bir akşam yemeği vermişti.

Yemek yenirken, yanında oturan Orhan Birgit'in kulağına doğru eğildi ve:

— Biliyor musun, dedi. Ahçım, Dr. Namık Gedik'in hafiyelerinden birisidir.

Birgit şaşırmıştı:

— Madem ki biliyorsunuz, ona niçin yol vermiyorsunuz?

Kasım Gülek gülümsedi:

— Yeni gelecek hafiyenin daha iyi yemek pişirmesine imkân yok da ondan, dedi.

MÜŞAHADE

Bir doktor, aynı mesleğe yeni atılan oğluna nasihat veriyordu:

— Küçük bir şehirde, müşterilerine karşı takip edeceğin bir yol vardır. Onların alışkanlıklarını, endişelerini, korkularını göz önünde tutmalısın.

— Meselâ bir hastanın odasına ilk defa girdiğin zaman, etrafta bir yığın boş şeker kutusu görürsen; hastalığıyla, çok şeker yemesi arasında ilgi kurabilirsin. Şimdi şu adrese git. Hastan genç ve güzel bir kadındır. Gözlerini dört aç...

Delikanlı adresi aldı ve çıkıp gitti. Akşamüstü eve döndüğü zaman, babasına:

— Söylediğin gibi yaptım, dedi. Hastaya, «esaslı bir rahatsızlığı olmadığını, sadece politikayla fazla ilgilendiğini, hayatı ciddiye aldığını» anlattım.

— Peki a m a, politikayla fazla ilgilendiğini nerden anladın?... Bunun farkında bile değildim.

Genç doktor gülümsedi.

— Bunu bilmiyecek ne var? Bir aralık termometre elinden düşmüştü. Almak için yere eğildim. Vali, karyolanın altında büzülmüştü...

sırası geldikçe

★ BİR ÖZENTİ

Millî Birlik Komitesi üyelerinin, iktidarı, seçimle gelecek hükümete bırakmak için içtikleri ant, bir takım devlet, siyaset adamlarımızda yeni bir özenti yarattı: Hepsi çekilmek istiyorlar. Kimi bir an önce çiçeklerine, kimi eski görevine dönmek istediğini söylüyor.

Bu arada Selim Sarper'e de, ilerde siyasete atılıp atılmıyacağını sormuşlar: Sarper, «Hiç düşünmedim.» demiş... Gerçi boyuna bunu düşünmek zorunda değildir elbet, değildir ama, hiç değilse «bir az olsun» bunu düşünmemiş midir? «Sinema artisti olmak ister misiniz?» diye sormuyor lar ki...

★ TAHTA KURUSU

D. D. T. nin artık tahta kurularına vız geldiğini söylüyorlardı da bir türlü inanamıyordum. O küçük yaratıkların, D. D. T. ye karşı çarçabuk bağışıklık kazanmaları, D. D. T. tozları içinden silkinip çıkıvermeleri, gerçekten de kolay anlaşılır bir iş değildir.

Ama... koskoca bir devrimin, 27 Mayıs devriminin üstünden daha iki ay bile geçmeden bir kuru - sıkı'nın kıpırdamağa başladığını görünce düşüncem değişti.

★ İKİ MAHALLEDE BİR MİLYONER

Müşerref Hekimoğlu, geçen haftaki bir yazısında, geçici hükümetin, Hürriyet tahvilleri yanında bir de birikmiş zenginliklerden, bir kez olarak, belli bir vergi alınmasını öne sürüyordu.

Bizce de çok yerinde olan bu önerme, yeter ki, Varlık vergisinin bıraktığı kötü etkiyi unutmayan bir takım devlet adamlarınca, uygulanamaz sayılarak görmemezlikten gelmesin. O verginin başlıca sakatlığı, azınlığa yüklettilmesinde idi:

Şöyle bir kolaylık bulunabilir: Nasıl olsa, düşük iktidar her mahallede bir milyoner yaratmamış mıydı? O milyonerlerin sayısını şimdilik yarıya indirsek, olur biter. Hazineden çıkmış olan para hazineye döner...

İki mahallede bir milyoner nemize yetmez bizim.

★ TÜRK LİSAN CEMİYETİ

Geçen hafta, Ankara'da, Türk Dil Kurultayı toplandı. Bu toplantıda, para dalavereleri üzerinde duruldu, yönetim kurulu seçimleri için türlü çekişmeler oldu.. Ama dil devrimi? Dil devrimini konuşmaya sıra gelmedi.

E... o yönetim kurulunu gördükten sonra, «Türk Dil Kurumu» adının nasıl olup da «Türk Lisan Cemiyeti» ne çevrilmediğine şaşmak gerek.

Melih Cevdet ANDAY

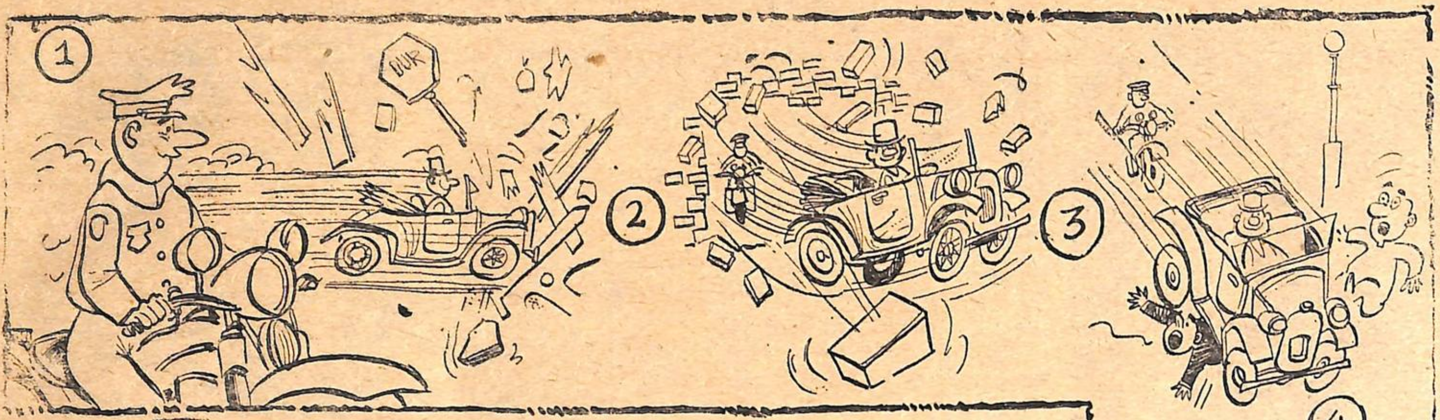

DİŞ BUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Bugün de, filozofun: «Dün yanın en acı ve en tatlı şeyi» dediği nesneden, Dil'den bahsedelim.

Gevezeye: Dilini tut.. deriz.

Dilini tutmasını bilmeyen: Dilin kemiği yok... der.

Köşesinde susmuş oturana:: Dilini yuttu... denir.

Bilmece bildirmece, dil üstünde kaydırmaca, dondurmadır.

Sessiz sedasız, uysal kişilere: Ağzı var, dili yok.. derler.

Dile gelmek, tefe konmak gibi bir şeydir. Büyükadanın da ünlü bir Dili vardır, merhum şair Tahsin Nahidin:

«Aşkı pek ezelden biz bilebildik.
Aşıklar yolundan biz Dile geldik...»

Diye cinaslı bahsettiği dil...

Bir de meşhur sözümüz var: Bülbülün çektiği dili belâsıdır.

★

Benim bahsetmek istediğim dil anadilimizdir.

Türk Dil Kurultayı toplandı, çok gürültülü oturumlar yaptı, dilimizin özleşmesi için çabalamalar açıklandı. İşte bu münasebetle aklıma Hoca merhumun fıkrası geldi. Hocaya sormuşlar:

— Farsça bilir misin?
— Bilirim, demiş.
— Öyleyse konuş..

Hoca konuşmuş:

«Reften becayı servler - Gördüm dokuz kurt ameden - Bir kaçını paturladım - Bir kaçını tarla mireved..»

Türkçemizi özleştirelim derken, kimsenin anlayamıyacağı acayip hale sokmaktan sakınalım. Öztürkçenin de aşırıları var. Meselâ:

Sağlık Bakanlığı ileri gelenlerinden biri sekreterine emrediyor:

«— Sağrılar evine bir iki tilcik yaz da sağrıların sayılarını saptasınlar..»

Bu tilcik öztürkçe aşırısınındır. Türkçesi şudur:

«Hastanelere bir iki cümle yaz da, hastaların sayılarını tespit etsinler..»

Bu münasebetle size, bunun aksine uygun bir softa fıkrası anlatayım:

Eski çağlarda medrese softalarının merakı Arapça öğrenip konuşmaktı. Bir gün bu softalardan birine bir zarf uzattılar:

— Şunu oku, dediler.

Zarfın üzerinde: Manastır Mutasarrıflığına yazılıydı.

Eski türkçeyle bu cümle şöyle yazılırdı: «Mnastr Mtsarfignh..» gnh..»

Arapça merakı bu ya, softa cümleyi şöyle okudu: Minnasütire muttasara feleganne hu...»

Bunun gibi, öztürkçe aşırıları da, güzelim Türkçemizi özleştirelim derken ifrata kaçmasınlar.

★

Bu münasebetle bir fıkra daha anlatayım. Sayın Nadir Nadi, Dil kurultayı münasebetiyle Cumhuriyet Gazetesinin 16 Temmuz tarihli sayısındaki başyazısında, dilimizin özleşmesi gerektiğinden, Dil Kurumunun, yıllar danberi bu yolda çok faydalı adımlar attığından bahsetti. O akşam, İstanbul Radyosunun Basından Özetler saatinde bu başyazının özeti yayınlandı ama yazının sonu, yazının bamteli, candamarı bir kalem geçildi. Yazının sonu şudur: «...Devlet eliyle göze alınacak her türlü zorlamalar dan dikkatle kaçınmalıyız-dır.»

Bektaşi babasına:

— Neden namaz kılmıyorsun? diye sormuşlar.

— Tanrı namaza yaklaşma! buyurdu demiş.

Gülmüşler:

— Baba erenler, o buyruğun alt tarafı vardır, Tanrı: Namaza yaklaşma, sarhoş - ken... buyuruyor.

Bektaşi sakalını sıvazlamış:

— Bana namaza yaklaşma buyruğu yetti, alt tarafını okumadım..

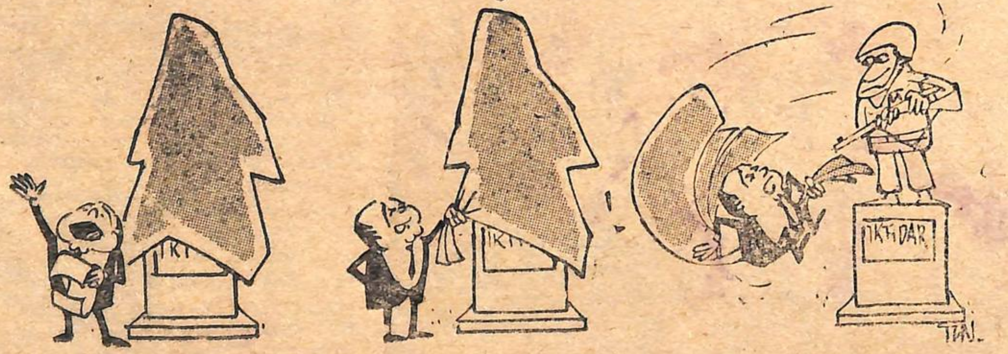

B U MEKTUBUN BAŞ TARAFI ERZİNCANDA 1952 DE ASKERLİĞİMİ YAPTIĞIM SIRADA KOĞUŞ DA NÖBETÇİ ONBASISI İKEN BİZİM MENGÜ ERTEL'E YAZILMIŞTIR.. İSTEYENLER GELİP OKUYABİLİRLER.. AMA MENGÜYE DİİL, BANA GELİN, ÇÜNKÜ MEKTUBU HALÂ GÖNDEREMEDİM (ÇENGELKÖY FIÇICI SOKAK NUMARA 6) FIÇICI

......EMEZ. ZATEN ŞUNU Bİ TÜRLÜ (BAYILIRIM TÜRLÜ YE) ANLAYAMADIM İNSAN MEŞHUR OLDUĞU İÇİN Mİ ÇOK BAHSEDİLİR, YOKSA ÇOK BAHSEDİLDİĞİ İÇİN Mİ MEŞHURDUR? YANİ TAVUK MU YUMURTADAN ÇIKAR YUMURTA MI TAVUKTAN MİSALİ... YUMURTADAN HOROZ ÇIKAR DESEK MESELE KALMAZ ÇÜNKÜ HOROZDAN YUMURTA ÇIKMAZ. EE. ÇIKMAYINCA ARTIK TAVUK MU YUMURTADAN YUMURTA MI TAVUKTAN DEMENİN LÜZUMU YOK! HEM EFENDİM NEDEN TAVUK MU YUMURTADAN ÇIKAR DENİYOR. YUMURTADAN TAVUK ÇIKTIĞI GİBİ HOROZ DA ÇIKAR.. NEYSE İLK OKULDAYKEN RESİM DERSİNDEN HEP KIRIK NOT ALIRDIMDA BABAM, (bak. SAYFANIN SAĞ ÜST KÖŞESİ) KIZARDI BANA (BABAM İYİ YAĞLI BOYA RESİM YAPAR. ŞİMDİ ARTIK BENDEN GEÇTİ DİYOR AMA ALDIRMAYIN) BEŞİNCİ SINIFI GÜÇ BELÂ BİTİRDİM... ORTA MEKTEBİ IŞIK LİSESİNDE YATILI OKURKEN BAŞLADIM KARİKATÜRE.. BAKIN NE GÜZEL ÇİZİYORUM ARTIK... BAKIN

Sevgili oğlumuza
Annen Ç. E. Elu...
Baban H. Elu...
23-Tem.-1935

FECRİ EBCİOĞLU AKKADAŞIMDIK (33141)

B ENİM Bİ DE TİYATROCULUĞUM VAR HALDUN DORMEN TİYATROSUNDA ÇALIŞIRIM ŞU YANDAKİ RESİM GEÇEN SENEDEN "MARSEL AŞAR„IN "BENİMLE OYNAR MISINIZ?„ PİYESİNDE PALYAÇO RASCASSE AMA NE GÜZEL PİYESTİ BİLSENİZ.. BİLMEM GÖRDÜNÜZ Mİ DOĞRUSU GÖRMEDİYSENİZ ACIRIM ... TİYATROYA HALDUN'UN YÜZÜNDEN GİRDİM VE ŞİMDİ ÇIKMAM ARTIK.. BEN HALDUNA PATRON DERİM.. HOŞ TİYATRODA HERKES ÖYLE DER YA.. AŞAĞIDAKİ DÖRT KAFALI RESİMDEN SOLDAN ÜÇÜNCÜ KAFA HALDUNUN KAFASIDIR.. NE KAFA Dİ Mİ? FAKAT BİZİM TİYATRO Bİ ALEMDİR VALLA NEYSE TİYATROYA GELİRSENİZ ONLARIDA ANLATIRIM.. ÖN SIRALAR YEDİ ARKA SIRALAR BEŞ LİRADIR.. BEŞ LİRA DEDİMDE AKLIMA GELDİ.. ASKERE GİDERKEN CEBİMDE BEŞ LİRA VARDI İKİ SENE SONRA TERHİS OLDUĞUMDA BAKTIM DÖRT LİRA VAR YANİ YİRMİ DÖRT AYDA TOPU TOPU BİR LİRA HARCAMIŞIM.. ZATEN İKİ SENE ASKERLİK YAPTIM

IŞIK LİSESİNDE YATILI OKURKEN AMMA EĞLENİRDİK HA.. O SENELERDE FRANSIZ KONSOLOSHANESİNİN YANINDA HALK SİNEMASI VARDI YEDİ BUÇUKLUŞA GİRİLİRDİ.. İKİ FİLİM BİRDEN NE ZANNETTİNİZ BİZDE ESKİLERİZ.. BUGÜN TASTAMAM OTUZ İKİ YAŞINDA CIVA GİBİ Bİ DELİ KANLIYIM.. BU CIVANIN (BIÇAK) KİLO HANESİ 59 İLÂ 60, BOY HANESİ DE YİRMİ BEŞ YAŞINDAN BERİ HİÇ ŞAŞMADAN BİR 65 GÖSTERİR.. HA SONRA BAKIRKÖYDE NURETTİN BELEK HOCANIN SAYESİNDE KILPAY BİTİRDİM ORTA OKULU.. (NURETTİN HOCAMIN BU VESİLE İLE ELLERİNDEN ÖPERİM.) BU ARADA SAĞ ELİMİN ORTASINDAN SİVRİ Bİ DEMİR GEÇİRDİM VE ORTA PARMAĞIMI GÖRÜLEN LÜZUM ÜZERİNE EMEKLİYE SEVKETTİM... ORTA OKULDAN SONRA ŞAŞKINLIKTAN EVVELÂ İSTANBUL LİSESİNE ORDAN PERTEVNİYALE ORADAN TOPHANE SANAT ENSTÜTÜSÜNE ORADANDA GÜZEL SANATLAR AKADEMİSİNE VE AKADEMİDEN KOVULUP ASKERE GİTTİM (BAŞKA SORACAĞINIZ VARMI)

BU RESMİN NE OLDUĞUNU BİLİP 10 GÜN İÇİNDE "TEF„E BİLDİRENE HEDİYE BİLE VERİRİM

İKİ AY AVRUPADA KALDIM SEKİZ SENEDİR ANLATA ANLATA İKİSİNİ DE BİTİRDİM AMA HIZIMI ALAMADIM ŞİMDİ BAŞKALARININ SEYYAHATLERİYLE ASKERLİKLERİNİ ANLATIYORUM.. SİZLERE DAHA NELER YAZACAĞIM AMA YER YOK BURADA. BARİ BİRAZDA KENDİMDEN BAHSEDEYİM (ÇÜNKÜ DEMİNDEN BERİ ÇÖRÇİL DEN BAHSEDİYORDUK) UFAK YAŞIMDAN BERİ SABAH ÖYLE AKŞAM HER YEMEKTEN SONRA TIRNAKLARIMI KOPARIRIM Bİ TÜRLÜ VAZGEÇEMEDİM GİTTİ. AMA ÖYLE TATLI OLUYOR Kİ TAVSİYE EDERİM.. KARİKATÜRİST OLARAK EN ÇOK ALİ ULVİ İLE TURHAN SELÇUKU BEĞENİRİM BÖYLE DEYİNCE "BAK NE MÜTEVAZI ÇOCUK„ DİYORLAR. BEN DE SEVİNİVERİYORUM. UFACIK UFACIK ŞEYLERE SEVİNİRİM.. BEŞ SENEDEN BERİ "YENİ SABAH„ GAZETESİNDE ÇALIŞIYORDUM ONDAN EVVEL "VATAN„ DA İDİM DAHA EVVEL DE "HERGÜN„ DE.. NE GAZETECİLİĞİ NE DE TİYATROCULUĞU HİÇ Bİ ŞEYE DEĞİŞMEM. Bİ ARA FİLİMCİLİK DE YAPTIM TAM YEDİ FİLİM VE ALTI BAŞROL! AMA SEVEMEDİM FİLİMCİLİĞİ.. BIRAKTIM BANKALARDAN BİRİNDE ON LİRAM VE BİZİM MUHTAR KOCATAŞA DA BİN BEŞYÜZ LİRA BORCUM VAR.

PERİHAN A. SÖZERİ. KARIM ÇOK SEVERDE ONUNDA RESMİNİ KOY DEDİ

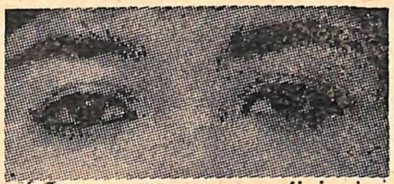

SİZ "ELSANIN GÖZLERİ„ ZANNETTİNİZ Dİ Mİ HAYIR NİKÂHLI KARIM HATİCE ALTAN ERBULAK'IN GÖZLERİ.. KARIMIN HER YERDE GÖZÜ KULAĞI VARDIR. İŞTE BAKIN BURADA BİLE VAR.. ÜÇ BUÇUK YAŞINDAKİ KIZIM TACİSER ALTAN ERBULAK DA ANASINA BENZİYOR ONUNDA BURADA GÖZÜ VAR

ŞİMDİ SÖYLEYİN BAKALIM BEN KİMİM?

Maruzatımdır

«İstanbul Askerî Valisi Pek Muhterem büyüğüme,

Bendeniz İstanbulda Fatihte, Kıztaşında 27 numarada oturan ve haksız yere zarara uğramış olan Süleyman oğlu Ziver'im. Sizi bu mektubumla ne kadar rahatsız ettiğimi bildiğim halde başka bir çaresini bulamadığımdan maruzatımı yazılı olarak arzetmek zorunda kaldığım için ne kadar müteessir bulunduğumu arzetmeyi lüzumsuz addetmekle bahtiyarım.

Yüksek beyim.. Bendeniz senelerdenberi namus ve şerefiyle yaşıyan ve memleketine hizmet eden bir insan olduğum için, son zamanlarda maruz kaldığım muameleler bendenizi çok müteessir etmiş olup derdimi siz büyüğüme nakletmekten başka çare bulamadım. Kusuruma bakmamanızı candan temenni ederim..

Beyim.. Affedersiniz, sayın paşam.. Bendeniz bundan bir müddet önce Vatan Cephesi - nin açmış olduğu cop münakasasında birinci gelip bütün Vatan cephesi ocaklarına cop vermek ve İstanbul ve havalisindeki ikinci bölgede bulunan bütün Vatan Cephesi ocaklarının cop ihtiyacını karşılama müteahhidi idim. Bu maksatla Demokrat Parti İl Başkanlığının açmış olduğu eksiltmeye girerek bu bölgenin müteahhitliğini kendi üzerime almıştım.. Bu eksiltmeye benden başka bir çok müteahhit arkadaşlar da girdikleri halde hiç birisi benim kadar muvaffak olmayıp yaptıkları copların vasıfları bakımından benden aşağı kaldılar ve esasen benim verdiğim fiyatı vermelerine de imkân yoktu. Çünkü bendeniz Kemal Aygün beyin yazmış olduğu bir mektupla ve bu mektupta vermiş olduğu direktiflere uygun olarak Kemerburgaz yakınlarında gayet müsait bir gürgen ormanı bularak oradan mebzul miktarda ağaç keserek imalâtıma başlamıştım. Başka arkadaşlar ağacı para ile tedarik ettikleri için benimle rekabete maddî ve manevî imkân bulunamıyacağı aşikârdır. Ezcümle bendenizin teklif ettiğim kırılmaz gürgenlerin beherini 185 kuruş tan verdiğim halde diğer arkadaşlar ayni boyda ve kalınlıktaki copları 240 kuruşa teklif etmişler olup, Kemal Aygün bey elbetteki memleket menfaatleri ni düşünerek ucuz olanları tercih etmekte yerden göğe kadar haklı bulunmaktadır. Durum böyle olunca benim teklif ettiğim 185 kuruşluk copların tecrübesine geçilerek evsaf muayenesi yapılması için muhterem bir heyet bir gün sabah saat 10 da İl Merkezi binasında toplanarak ve aralarında, kulakları çınlıyasıca Zeki Şahin bey de bulunarak bu copların muayene ve keşiflerinin yapılması için beyanname dağıttı bahanesile yakalanarak il merkezine getirilen Halk Partisi muhtarlarından Sarı Osman'ın üzerinde tecrübe yapılması için mumaileh de il merkezine celp edilmiş olup, ilk evvelâ diğer müteahhit arkadaşlardan Zeytinburnu sakinlerinden olup partiye çok hizmet etmiş bulunan Uyuz Bekir'in yaptığı copu Zeki Şahin bey eline alarak iyice muayeneden geçirdikten sonra muhtarın sırtına kuvvetli olarak yedi darbe indirmiş olup mumaileyhin copu, yedinci darbe hitamında ikiye bölünmek suretiyle ne kadar dayanıksız ve vazife göremiyecek evsafta olduğu anlaşılınca derhal onun teklifinden sarfınazar edilerek, sıra Pötürge'li Niyazi'nin copuna geldiğinde bu cop da 11 darbe sonunda çatlayıp kırılmak suretiyle işe yaramaz olduğu bilfiil isbat edilmiş bir durumdadır. Diğer müteahhit arkadaşlardan Lâz Münci'nin copu 14 darbede, Yavan Mihal'in copu 16 darbede, Daltaban Hidayet'in copu 19 darbede kırıldıkları hal de bendenizin imâl ettiğim cop otuz beş darbeye kadar en küçük bir çatlama ve eğrilme alâmeti dahi göstermemiş olup an cak otuz beşinci darbede muhtar altını kirlettiği için tecrübeden vaz geçilmiş olmakla Kemal Aygün beyin yüzü gayet mütebessim olarak yanıma gelmiş ve sırtımı okşıyarak «sen - den zaten bunu bekliyordum. Hepimiz bu memleketin çocukla rıyız. Seni candan tebrik ederim» diyerekten memnun olduğunu ve bu memleket vazifesini görme işinin parti tarafından bana verileceğini söylemiş olmakla hemen imâlâta girişmemi istediklerinde, ben de kendilerinden kaparo mahiyetinde üç bin lira peşin alarak gerisini de copları teslim ettiğim tarihte Belediye veznesinden ve kalkınma faslından derhal ödeneceğine dair aramızda sıkı bir kontrat imza edilmiş olup bendeniz hemen copların imalâtına başlıyarak onbeş gün gibi kısa bir müddet içinde yalnız Taşlıtarlaya 11216 adet, Fatih İlçesindeki 19 ocağa ceman 7966 adet, Zeytinburnu ocaklarına ceman 10910 adet, Emniyet Birinci Şubeye 7745 adet, Vilâyet Jandarma Kumandanlığına 7110 adet, Ayrıca Beyoğlu teşkilâtında kullanılmak üzere bu teşkilâta verilmesi için Abanoz sokağındaki Yılmaz'ın kahvesine 2975 adet. ayrıca Demokrat Parti İl Merkezine 1168 adet, İstanbulda 64 karakola ceman 8850 adet ve Ayrıca Kemal Aygün, Ethem Yetkiner, Faruk Oktay, Ferit Sözen beylerle Meclis Tahkikat Komisyonu üyelerine, kontrat harici olmak üzere beheri elli liradan, sapları lâstikli ve uçları vazelinli 19 adet hususî cop imâl edip teslim etmiş bulunuyorum. Böylelikle ceman 57.940 adet cop'un imâliye bedeli olan 107.189 liranın üçbin lirasını peşin almış olduğum için geriye kalan 104.189 lira matlubum olup bu meblâğın 6500 lirasını Yetkiner Valimize, 6000 lirasını Kemal Aygün ağabeyimize, 5000 lirasını Faruk Oktay beye ve 3000 lirasını da Ferit Sözen beye ol - mak üzere ceman 20.500 lirayı bu beylere küçük bir hediye olarak takdim etmeyi de önceden konuşmamız üzerine mutabık kalmıştık. Bu hesaba göre 83.689 liralık bir matlubum kalmış ve bu parayı copları tamamen teslim ettiğim cihetle Belediye veznesinden ve kalkınma masrafları hesabından ödemek üzere bendenize cuma günü gel, paranı al, demiş oldukları için bendeniz cumayı beklerken o gece Millî Kurtuluş hareketi olup cuma günü sokağa çıkma yasağı konunca bendeniz de gidip paramı alamadığım için çok müteessirim.

Kurtuluş hareketine çok sevinmekle beraber benim de geçimim bu yüzden olduğu için hemen Belediyenin Askeriye başkanına müracaat ederek hakkımı istemiş isem de bendenizi kapı dışarı etmek suretiyle insan haklarına aykırı bir harekette bulunduğunu üzülerek bildirmeme müsaade edeceğinizden eminim bulunuyorum.

Sayın Paşam

Zatıâliniz haksızlığa karşı mücadele eden kıymetli bir askeriye paşası olduğunuz için benim uğradığım bu haksızlık karşısında yüreğinizin ve vicdanınızın ne kadar titriyeceğini tahmin ediyorum. Ama fazla üzülmeyiniz. Çünkü sizlere üzüntü vermiye benim hiç bir selâhiyetim olamaz. Ancak Yüksek vicdanınızın sesine kulak vererek benim alacaklarımı yüzde yirmi eksiğine olsa da verilmesini can dan rica ederek eski Vali Yetkiner beyle diğer arkadaşlarına yaptığım sapı lâstikli ve ucu vazelinli copları kendilerine helâl ettiğim için bu bakımdan hiç bir metalibatım olamıyacağım - dan sadece benim bakiye matlubum olan 68 küsur bin liranın bir an önce ödenmesi ve bir daha da böyle karışık işlere girersem Allah benim belâmı vermesini candan temenni ederek iki ellerinizden öper selâmlarımı sunarım sayın Kardeşim Paşam..

İkinci Bölge Cop Müteahhidi
Süleyman oğlu Ziver.»

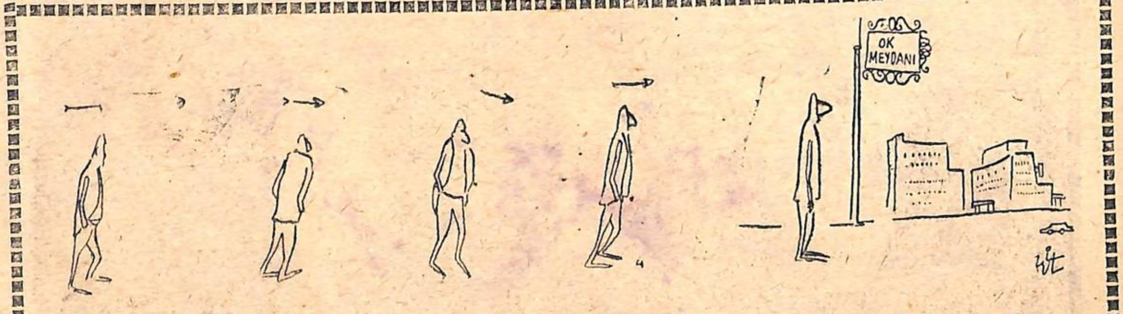

YAZISIZ

DİL YARESİNİ ANDIRACAK YARE BULUNMAZ

BİZ ÇAMLICA'NIN U
AŞK BAHÇESİNİN B

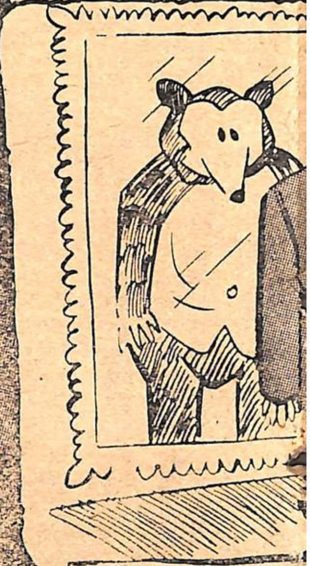

KARAKOLDA AYNA

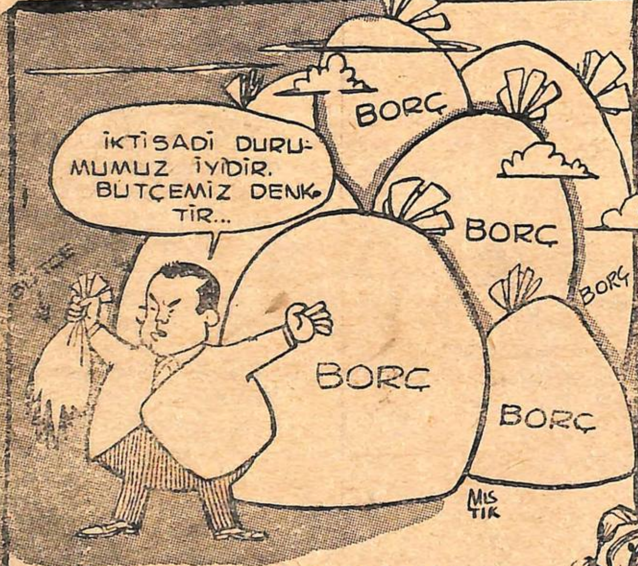

AT MARTİNİ DEBRELİ HASAN...

HERKES GİTTİ YALNIZ KALDIM MEYHANEDE

MESTİ NAZIM KİM BÜYÜTTÜ BÖYLE BİPERVA SENİ?

GÜLÜYÜZ
ÜLBÜLÜYÜZ
KÖŞKÜM VAR DERYAYA KARŞI
GEL EY DENİZİN NAZLI KIZI NUŞ-İ ŞARÂBET
VAR...
BANA NE OLDUDA DA BEN BİLEMEM
OĞUZHAN KORAL-TAN
ASKER OLDUM PİYADE
DEMOKRASİ
ANKARA'DA YEDİK TAZE MEYVAYI...
KÜTAHYA OVASI
KEKLİĞİ DÜZ OVADA AVLADIM..
SEN YOKSUN O YOK, BEN YALNIZ ÇILDIRA ÇAKTIM
SUZAN
UNUTTURAMAZ SENİ HİÇBİRŞEY UNUTULSAM DA, BEN...
TİTRERİM MÜCRİM GİBİ BAKTIKÇA İSTİKBALİME.

HACI BEYİN ÇİLESİ

HALİT KIVANÇ

Motorlu tren Ankara'dan hareket ederken, hâlimden hiç de memnun değildim. Saatlerce bir kitabın sayfaları arasında yolculuk edilmezdi ya... İnsan konuşan hayvandır, demişler. Hoş, devri sâbıkta meydanlarda konuşanların bazısını da insan sanmıştık.. Neyse, insan uzun tren yolculuğunda konuşmak ister. Kiminle konuşacağım? Karşımda ve yanımda üç kadın var.. En genci altmışın üstünde... İşte daha tren hareket eder etmez gözkapakları ağır ağır indi, üçü de uyuklamağa başladı.

Elimdeki kitabı öylesine hızlı okuyorum ki... Neredeyse bitecek, derken... Arka tarafımdaki koltuklardan kalınlı, inceli sesler:

— Anneeeee, börekten yemedim ben...

— Anneeeee beee!..

— Hay annesiz kalasın.

— Hanım, böyle meşum kelâm eyleme mâsumlara..

— Aman hacıbey, sen de bu veletten yana çıkma Allaasen...

Maşallah!.. Kalabalık bir aile.. Hepsi de dilli.. Biraz kulak kabarttım, sonra sıkılıp tekrar kitabın sayfalarına eğildim.. O da ne?.. Kitap elimde ama, hiç okuduğum yok... Düşünüyorum boyuna.. Pencereden uçsuz, bucaksız çorak dağlar, yaylâlar görünüyor.. İnsan tren seyahatinde hafif tertip ukalâ olur. Ben de kendi kendime böyle bir şekil değişikliğine uğradığımı farkettim. Öyle ya, bomboş arazi.. Günah değil mi buralara?... Ne var şehirde?.. Gürültü, patırdı, yorgunluk, bitkinlik, işsizlik, evsizlik.. Halbuki mektebini bitiren buralara koşsa, buraları imar etse.

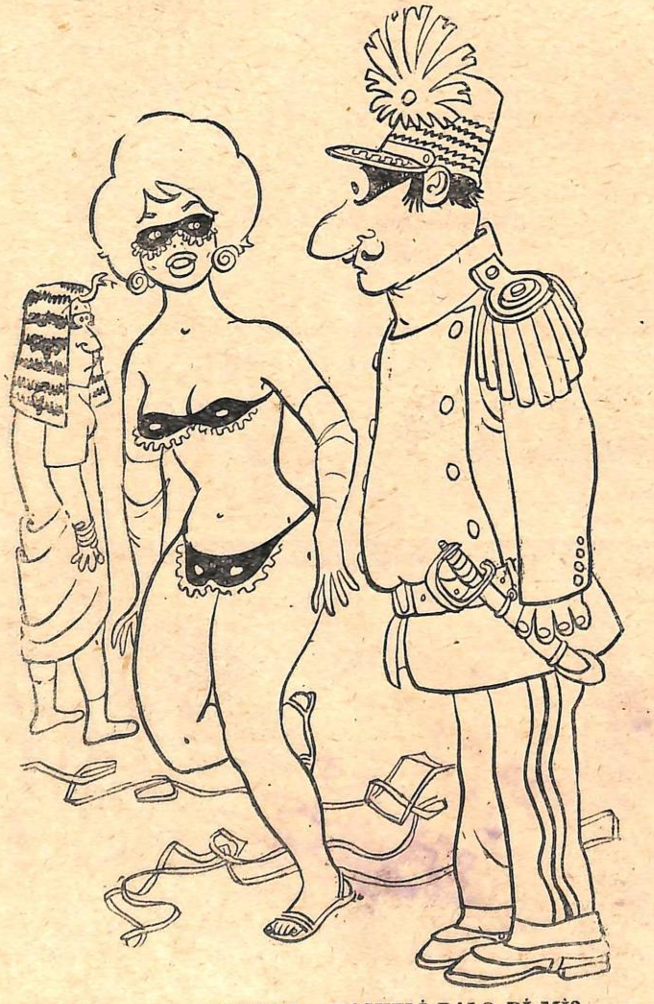

— NE O? NE ŞAŞTINIZ... MASKELİ BALO Dİ Mİ?...

Bir hayli büyük lâflar ettim kendi kendime... Trenin sarsıntısıyla düşüncelerimden uzaklaştım.. Arka koltuklardaki Hacıbeyin ailesinde bir telâş:

— Aman beybaba, geç kalma!..

— Huuuu efendi, şu piçe bi koca simit almayı da unutma!...

— Ben de çiklet isteriiim...

— Efendi, sorsana trenin vatmanına, kaçta kalkıcaaz?

Bu hengâme arasında Hacıbey istasyona indi.. Şöyle uzandım, istasyonun neresi olduğuna bakayım.. Hacıbeyi görünce, istasyonu unutuverdim. Ceplerini karıştıra karıştıra istasyon binasına doğru yürüyordu. Trendeki ailesi ise çoluk, çömlek pencereye yığılmışlar, hâlâ talimat yağdırmaya devam ediyorlardı:

— Babaaaa geç kalma!..

— Huuu Bey, tren kalkıcak ayol..

— Hacı enişte benden de selâm koymayı unutma haa!

— Parayı da hazırlasana ayol!... Tren gidiyor valla...

— Ayağını aç Hacı bey, hızlı biraz!..

— Efendi efendi, Hacı bey, sorsana canım telgrafhanenin nerde olduğunu?.. Ne biçim adam bu!.. Hep kafasının dikine gider.. Treni kaçıracak valla..

Derken kampana.. Düdükler..

— Eyvah kalkıyor!..

— Anneeee beee!.. Hacı babam kaldı.. Hiiii..

— Ayy Hacı eniştem hâlâ meydanda yok..

— Kanı ağır adam noolucak?.. Tıpkı rahmetli kayınbabam.. Bunlar ailecenekten böööledir zatiden..

Tekrar kampana.. Tekrar düdükler.. Ve hakikaten tren ağır ağır yürümeğe başladı.

— Kalktım, vallahi de kalktı, billâhi de kalktı...

— Kaldını, kaldını.. Gördünüz mü dostlar başıma geleni... Hacı bey kaldı..

Birden sevinç nidâları:

— Geliyor anne, geliyor. Hacı baba koş koş!..

— Yürüsene be adam!.. Sana o kadar da sööledim, hızlı git, diye.. Ama lâftan anlıyan beri gelsin.. İnadım inat.. Koş ayol, koş!.. Manda yüreği var valla bunda.. Yürü ayol...

Hacı bey göbeğini hoplata hoplata koşuyor, ancak tren her geçen an Hacı beyden de hızlı koşuyordu.

Tren birbirine girmişti.. Hani nerdeyse, oturup toptan ağlıyacağız: «Hacı bey istasyonda kaldı..» diye.

İçerdekiler durumu gözden geçiriyorlar:

— Akıllı adamdır Hacı eniştem.. Bir otomofile biner gindicek...

— Yok kızım yok, hasis herif! Dolmuş arar Allahın dağında...

— Anneeeee ben de iniceeem. Hacı babamla otomopille gidiceeeem..

Birden dağlarda aksiseda yaratan bir feryat:

— Geliyor geliyor..

— Çıldırdın mı kız?

— Valla billâ, iki gözüm önüme aksın ki, geliyor.. Nah bak, karşıda otomopilden el sallıyor bize..

Küçük kızın pencereden gördüğü yanlış değildi. Hacı bey hemen bir otomobile atlamış, treni takibe başlamıştı. Ancak Hacı beyin doğuştan talihsiz olduğu da, biraz gerçekti.. Tren yolu ile kara yolu bir yaklaşıyor, bir uzaklaşıyordu. İşte gene bir geçitte iki yol birbirini kesiverdi.

— Burda durmaz mı acaba tiren?.. Söölesek işleten mamura.. Durdurur belkim..

— Aaaa yenge, hiç durur mu?

— Anneeee, Hacı babamın otomopiline bak!.. Ne güzel!. Kırmızı kırmızı fenerleri de var..

— Ben de bakıyiiim.. Annee be, göstermiyoo bana..

— Simdi ikinizin de ağzını pas gibi ayırıcam valla..

Tren bir istasyonda durdu. Karayolu da görünüyor.. Fakat Hacı beyin bindiği otomobilden ses seda yok..

— Hah yetişti yetişti... Burada biner tirene..

Demeğe kalmadı, tam Hacı beyin otomobili istasyon önüne varırken, kampana çaldı ve tren hızla kalkıverdi.

Artık karşımdaki, yanımdaki altmışlıkları da unut -

muştum, elimdeki kitabı da.. Şaka değil, benim kalbim de küt küt çarpmağa başlamıştı. Şu Hacı bey yetişse de.. Bana ne oluyor, anlamıyorum. Bir heyecan, bir heyecan.. Hah yetişiyor.. Gene bir İstasyondayız.. Hacının otomobili de tozu dumana katarak geliyor.. Ah bu uğursuz kampanalar!.. Ah bu hayırsız düdükler!.. Gene tam Hacının istasyona varışı anında tren kalkıverdi.. Heyecandan arkamdaki gömlek su gibi. Ter sırtımdan boşanıyor.. Sanki Hacının bindiği otomobilin direksiyonunu ben kullanıyorum.. Ha gayret!.. Biraz daha gayret!..

Oooooh çok şükür! Pendiğe geldik.. Ve Hacının otomobili de yetişti. Pendikte biraz duracak tren.. Hacı da kan ter içinde, merdivenleri güç tırmandı... Çocuklar sevinçle ellerini çırpıyor:

— Ya ya ya! şa şa şa! Hacı baba çok yaşa!

— Telgırafı çektin mi Hacı enişte?

— Ayol, doğru dülüst bir otomofile binemedin mi? Saatlerdir yüreğimi ağzıma getirdin Valla...

— İstasyoncu söölemedi miydi sana?

— Hacı baba, senin tireni kaçırdığın istasyonun adı neydi be?

Hacı bey durdu durdu, derin bir nefes aldı, sonra cebindeki sigara paketine davrandı.. Ve elini cebine sokmasiyle yerinden fırlaması bir oldu.. Karısı gene bir anda telâşlanmıştı:

—Nooldu ayol? Gene ne var?

Hacı bey, okkalı bir tükürük savurdu yere: Ayni anda cebinden sigara paketi ye rine çıkan, üstü yazılı kâğıdı fırlattı:

— Allah kahretsin!.. Bu meretin yüzünden üç yüz lira otomopil parası verdim...

İstanbula baldızı Atıfeti ev lendirmeğe gelen Hacı Bey oğlan tarafının kendilerini Haydarpaşa'da karşılaması için bir ara istasyonda telgraf çekmeğe inmiş ve işte bu telgraf yüzünden treni kaçırmıştı.. Şimdi yere fırlattığı kâğıt ise, çekmesi gereken telgraftan başkası değildi.

Hacı bey kafasını yumrukluyor:

— Felâket felâket, diye bağırıyordu, postanede telgraf sanarak «Şunu çek oğlum» diye on lira parayla bıraktığım Atıfetin nikâh kâdıymış meğer.. Eyvaaaaah!..

.... Ve küt diye baldızın yere yıkıldığı görüldü.

TAŞ DEVRİ

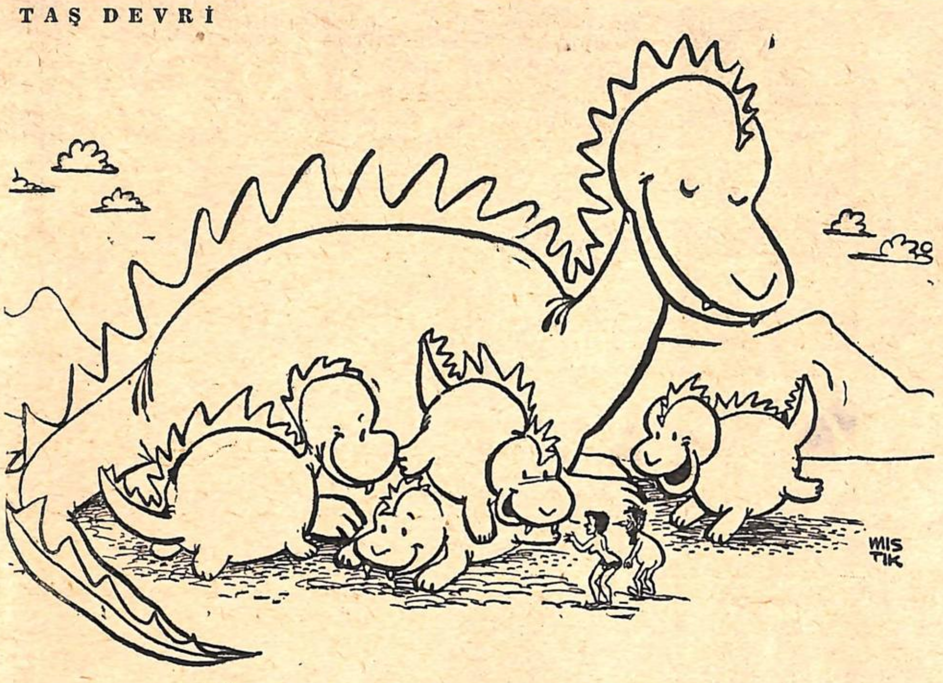

— Bilsen şu yavruları ne kadar çok seviyorum.
— Evet her şeyin küçüğü sevilir, zaten...

seçme saçmalar

★ Küçük dağları ben yarattım.
Üçüncü Jeofizik Zaman

★ Darısı başına.
Çavdar

★ Sizi terbiyeye davet ederim.
Terbiyeli Köfte

★ Kendini temize mi çıkarmak istiyorsun.
Çamaşır Makinesi

★ Beni kollarınla sarsana.
Ahtapot

★ Biraz stilonuzu verir misiniz.
Mürekkep Balığı

★ Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden.
Enfaktüs

★ Bu sana biraz tuzluya mal olur.
Salamura

★ Kimbilir belki bugün, belki yarın, belki yarından da yakın.
Aynştayn

★ Siz artık çok oluyorsunuz.
Nüfus Kesafeti

★ İmdat!.. Yangın var!..
Etfaiye Müdürü

★ Cemil Kolayla bir akrabalığım yoktur.
Emil Zola

«POSTACI KAPIYI İKİ DEFA ÇALAR!...»

NEMRUT AMCA

BALIKESİRDEN: Behlûl Akoğlu, «hangi partiyi tutuyor sunuz?» diye soruyor.

★ **Bizim herhangi bir partiyi tuttuğumuz yok. Programında (Yassıada) olmıyan her partinin faaliyetini iyi niyetlerle karşılarız.**

AKSARAY'LI bir okuyucu Mahmut Saydam şöyle diyor: «İstanbul'da yayınlanan haftalık bir gazete, düşüklerin kirli çamaşırları ile fazla ilgileniyor. Bu gazetede bir yazı okudum. Başlığı (Suzan Sözen, Adnan Menderes'le nasıl tanıştı?) yazının sonunda, bahis konusu bayanı, düşük Menderes'le tanıştıranın, bu fırsatı hazırlıyanın bizzat yazar olduğu anlaşılıyor. Bu durumu nasıl izah edersiniz?»

★ **Siz de amma fesatsınız ha? Bu işin izahı gayet basit: Bahsettiğiniz zat, düşük Menderes ile Suzan Sözen'in tanışmalarına aracılık etmişse, sırf sonradan bu yazıyı yazmak için yapmıştır.**

Anlaşılan, uzak görüşlü bir zatmış...

ANKARADAN: Erdoğan T. soruyor: «Basının kendi kendisini kontrolu ne demektir?.»

★ **Bunu bilmiyecek ne var, kardeşim? Kendi kendisinden emin olmayışı demektir.**

İZMİR : Kadifekale - İnci Bükey adresi ile mektup gönderen bir bayan okuyucu, «Nişanlım, (............) takımında futbol oynuyor. Halbuki ben İstanbul'da oturmamızı arzu ediyorum. İstanbul'da bir takıma transferi için tesir etsem mi? diye soruyor.

★ **Karar vermek bize düşmez. Biz sadece akıl veririz. Bayan İnci Bükey harekete geçmeden enine boyuna düşünürse iyi eder. İşin sonunda, genç futbolcu takım transferi yerine nişanlı transferi de yapabilir.**

KADIRGA'DAN : S. Merter isimli okuyucu merak etmiş. «Düşüklerin bir önceki İstanbul Valisi Tarhan, şehirde yapılacak o kadar çok iş varken, yere tükürme yasağını «ön plâna almıştı. Acaba neden?»

★ **Bazı kimselere çok yakın olduğundan tükürülecek daha iyi yerlerin varlığını biliyordu da, ondan herhalde...**

NAPOLYON'un Şapkası

O sabah, Napolyon gayet erken uyandı. Traş oldu, kahvaltısını yaptı. Sonra, günlük gazetelerdeki cinayet haberlerini okudu. Heyecanlı havadislerden çok hoşlanır, çevresindekilere sık sık:

— Gazetelerde okunacak, şey, tarihî romanlar ve zabıta haberleridir, derdi. Hayatımızın yeknesak akışına ancak onlar heyecan katabilir.

Buna karşılık, politik hırlaşmalara ilgi göstermezdi. Eline geçen paranın büyük bir kısmı vergiye kesiliyor, geriye kalanla da kıt kanaat geçiniyordu. Maden veya Millî Savunma tahvillerine yatıracak parası olmadığı için, borsa sayfasına da boşverirdi.

Gazeteler de bitince, biricik sevgilisine mektup yazmak üzere masanın başına geçti. Altı tabaka kağıdın arasına beş kopye kâğıdı yerleştirdi.

Çenesini ellerinin arasına aldı. Bir zaman, ilham bekliyen bir şair pozuyla «ah» layıp, «of» ladı. yazmaya koyuldu. Yazısı çok ince ve süslüydü:

«Biricik sevgilim,

Az sonra yeni bir muharebeye girişeceğiz. Bu muharebenin sonunu merak etmiyorum çünkü bittiği zaman nasıl olsa öğreneceğim. İşin aslını bilmek istersen bütün muharebeler birbirine benziyor. Ölenler ölüyorlar, kalanlar da yeni bir muharebeye hazırlanıyorlar.

Senden ayrılalı canımın ne kadar sıkıldığını tahmin edemezsin. Günler aynı şekilde akıp gidiyor. Savaşmaktan başka bir şey yaptığımız yok. Bu hareketsizlik ve can sıkıntısı beni öldürecek. Paris'in renkli, canlı, heyecanlı hayatını özledim.

İnsan orada salon münakaşaları, düellolar ile oyalanıyordu. Halbuki, buralarda işimiz çok yeknesak.

Müsaadenle mektubumu kesiyorum. Muharebeye gecikmem ayıp olur. İngilizler, böyle şeylere çok dikkat ediyorlar.

Muharebeyi bir an önce bitirip, bundan sonraki muharebenin yerini ve zamanını kararlaştıracağız.

Şu tarih denilen şey ne kadar birbirinin aynı sayfalarla dolu bir kitap... İlerde okuyacakları düşünüyorum da, acıyorum...

Sevgiler, sevgiler.. İngilizler sabırsızlanıyorlar, hemen gitmeliyim.

Biricik Napolyon'un»

Bonapart, mektup kopyalarının herbirini bir zarfa koydu ve üzerlerine ayrı ayrı isimler, adresler yazdı.

Sonra emir erini çağırıp:

— Ben muharebeye gidiyorum, dedi. Belki biraz gecikirim. Bu mektupları postaya vereceksin. Şimdi git de şapkamı getir.

Emir eri sıkıntılı bir tavırla:

— Affedersiniz, diye karşılık verdi. Fakat muharebeye şapkasız gitmek zorundasınız.

Napolyon'un kaşları çatılmıştı. Şimdiye kadar, en şiddetli ve kanlı bir muharebede dahi bu kadar sert bir eda takınmamıştı.

— Bu da ne demek? diye gürledi. Muharebeye şapkasız gidilir mi hiç? Ya başıma güneş çarparsa? Hadi bunu da bırak, ilerde tarihî filim çevirecek olan kimseler ve senaryociler bu işe ne derler? Hem niçin şapkasız, gidecek mişim?

— Çünkü şapkanız dünkü yağmurda deforme olmuş, başınıza sığacağını sanmam...

Napolyon elleri arkasında, Odanın içinde sinirli sinirli dolaşıyordu.

Bu esnada, yaveri de içeri girmişti. Meseleyi bilmediği için:

— Majeste, dedi. sayın düşmanımız bizleri beklemekte. Muharebeyi bir an önce bitirsek de, neticeyi öğrensek.

Bonapart:

— Rezalet! diye kükredi. Muharebeyi geciktirmek zorundayız. İngilizlere de haber verin. Onlar kibar kimseler - dir, halden anlarlar.. Sonra bir süvari gönderir, en yakın şapkacıdan bana bir şapka getirirsiniz.

Yaveri şaşırmıştı.

— Fakat şapkayı nerede bulacağız?

— Harita kısmına gidip haritalara bakın... Yaveri telâşla çıktı ve harita dairesine gitti. Fakat haritalarda şapkacılara dair en ufak bir işaret yoktu. Bunun üzerine, biz zat Napolyonun yaveri bir ata bindi ve dolu dizgin karargâhdan ayrıldı. Bir şapkacı dükkânına rastgelinceye kadar at sürecekti..

Meseleyi öğrenen İngiliz ordusu, çay içmek için pay - dos yapmıştı..

Napolyonun yaveri üç saat sonra döndüğü zaman, sağ elinde şık bir şapka, omuzunda da saplanıp kalmış bir kurşun vardı.

— Şapkayı bir altına aldım, dedi. Haa, gelirken bir İngiliz devriye koluna rastgeldim. Durumu bilmiyorlardı. Anlattım ama, inanmadılar. Kaçarken de arkamdan ateş ettiler.

Bonapart aynanın karşısına geçerek şapkayı giydi. İşin felâketine bakın ki, şapka başına büyük gelmişti. Yaverine döndü ve:

— Dört yıldır yanımdasın, başımın numarasını bilmiyorsun, bu ne ilgisizlik? diye bağırdı.

Yaver düşündü, taşındı. Aklına gelen tek çareyi söyledi:

— Şapkanın içine gazete kâğıdı tıkıştıralım. Bir yandan da yaralı omuzunu tutuyordu.

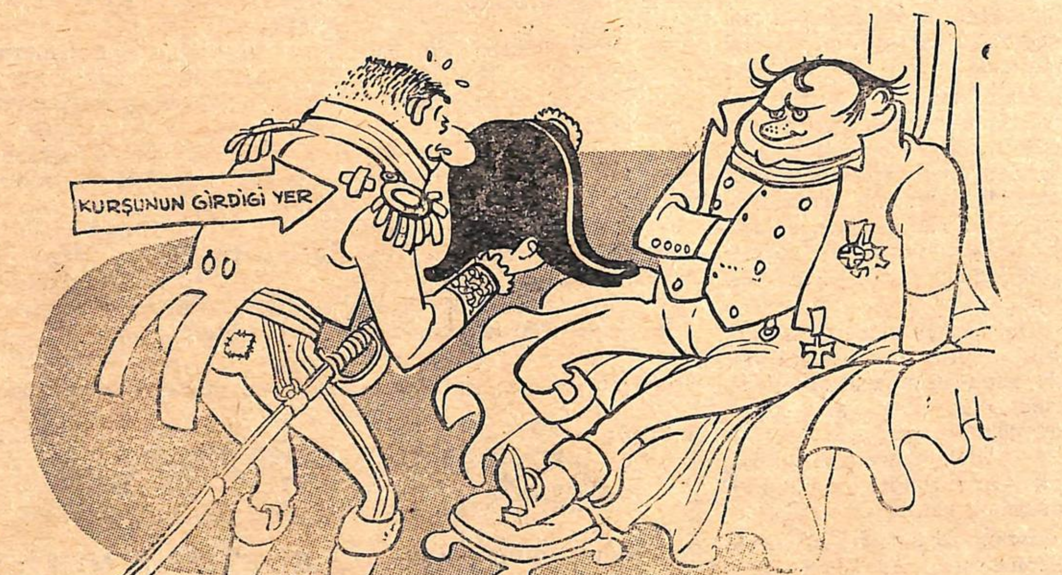

Bonapart:

— Öyle olsun, dedi. Allah vere de savaş muhabirleri durumu farketmesinler. Yoksa gazetelerin diline düşerim... Sonra tarih ne der?..

Şapkanın içine gazete kağıtları yerleştirilirken, Napolyon pencereden dışarıya bakıyordu.

— Hiçbir zaman bu kadar geç saatte muharebe yapmadım, diye söylendi...

Muharebenin en hararet -

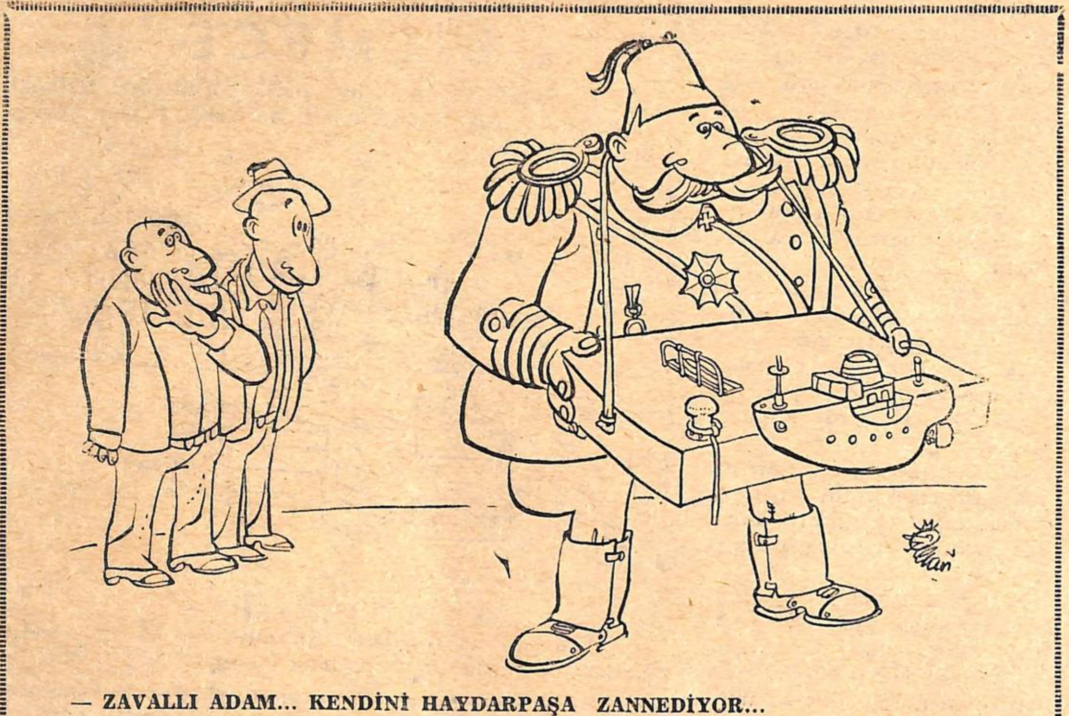

— ZAVALLI ADAM... KENDİNİ HAYDARPAŞA ZANNEDİYOR...

li anı idi. Mermiler ıslık çalıyor, trampetler dövülüyor, yer yer yaralıların feryatları duyuluyordu.

Bonapart, muharebe sahasına hâkim bir tepenin üzerindeydi. Gözleri ışıl ışıl parlıyordu. İngilizler sağ cenahtan fena halde yükleniyorlardı. Rüzgâr da kuvvetlenmişti. Keskin barut kokusunu etrafa yayıyordu.

Napolyon gözlerini kıstı. Kartal bakışlarıyla düzlüğü süzdü...

O anda, rüzgârın tesiriyle, zaten bol olan şapkası başından uçtu.

Şapka, muharebe alanına doğru yuvarlanarak gidiyordu. Bonapart, dişlerinin arasından:

— Hay lânet olası, diye söylenerek atını sürdü. Şapkayı kovalıyordu. Bir aralık, kalabalık bir İngiliz topluluğuna rasladı. İngilizler başı açık, gözlerini öfke bürümüş düşman başkomutanı ile karşılaşınca bir hayli şaşırdılar.

Napolyon, ilk önce gayet kibar:

— Müsaade eder misiniz?..

— Pardon...

— Lütfen yol verin, diye ilerliyordu.

Fakat şapkayla kendisi arasındaki mesafe açılınca sinirlendi. Kılıcını çekti. Önüne geleni deviriyor, bir masal kahramanı gibi ileri atılıyordu. Geri çekilmek üzere olan Fransız birlikleri, komutanlarının, cesaretle düşmanı yardığını görünce onun ardından hamle yaptılar. Şapka önde, Napolyon arkada düşman karargâhına ulaştılar. İngiliz Kurmay heyeti, Napolyon'un kendilerine yaklaşması üzerine, hep bir ağızdan:

— Teslim, diye bağrıştı. Şartları konuşmaya hazırız...

Bonapart onlara aldırış etmedi bile. Şapkasına yetişmişti. Atından eğilip şapkayı aldı ve başına geçirip, haşmetle çevresine bakındı.

Muharebeyi kazanmıştı..

YAZISIZ

DEDEKTİF olabilir misiniz!

Geçen hafta Pazarı Pazartesiye bağlayan gece Bahçe - Bostan semti dehşet içinde birbirine girdi. Şehrin tanınmış ailelerinden Asım Bey, karısı, iki kızı kaynanası, baldızı ve aile - nin diğer uzak yakın akrabaları konakta ölü olarak bulundu.

Acele olarak vak'a mahalline gelen Dedektif Şakir Bahçe - Bostan semtini altı saat inceledikten sonra, piposundan bir nefes çekerek, kaatili buldum, dedi ve Bahçe - Bostan Aile Kasabı İlyas'ı tevkif etti.

Dedektif Şakir İlyas'ın kaatil olduğunu nasıl anlamıştı.

CEVAP

Şakir maktüllerin bir aileye mensup olmasından şüphelenerek, aile ile ilgili araştırmalar sonunda Bahçe - Bostan semtin de Aile Kasabı İlyas'ın bu cinayetleri işleyebilecek tek adam olduğuna hükmetti.

YAZISIZ

KİM KİMİ DÖVERSE

1897 de bir posta arabası Teksas'ın meşhur (Şeytan geçidi) ne yaklaşıyordu. Arabada bir kadın ve üç erkek olmak üzere dört kişi vardı. Kadın, Mis Ceyn adında bir öğretmen, erkekler ise sırası ile bankacı Tom Lover, madenci Sam Taylor ve Cim adında sert bakışlı bir herifti...

Herifler 10 gündenberi, posta arabasında beraber yolculuk yaptıkları yeşil gözlü, sarı saçlı ve nefis vücutlu Mis Ceyn'i gözleriyle adetâ yiyorlardı.

Posta arabasının hedefi (Oklahoma) idi. Daha iki hafta sürecek bir yolları vardı.

Zavallı Mis Ceyn, orasına burasına yapışıp kalan aç bakışlardan kurtulmak için ne yapacağını bilemiyordu. Bu bakışlarla karşılaşmıyayım diye gözlerini pencere tarafından ayırmıyordu.

Kızcağızın boynu ağrımıştı ama, bundan başka çare yoktu.

Böylece bir müddet daha gittiler. Sessizliğin tam en koyu yerinde, Tom Lover boru gibi bir sesle:

— Eh, dedi. Artık sıkıldım. Şu dalgaya bir son verelim. Bu yavruya hepimiz bitiyoruz. İşi kısa keselim olup bitsin. On gündür gözlerimizle yiye yiye, kızın iler tutar yerini bırakmadık.

Sam Taylor ağzındaki jikleti iki dişinin arasında çıtlattıktan sonra:

«— Yani ne demek istiyorsun tom dedi. Bu pilici sana mı bırakacağız. O kadar uzun boylu değil. Kız yolculuğun başından beri beni kesiyor.»

Cim oturduğu yerden homurdandı:

«— Ulan keresteler dedi. Siz kendinizi erkekten mi sayıyorsunuz. Güzel öğretmen benim gibi yakışıklı herifi bırakırda size pas verir mi?...»

Tom yumruğunu Cime doğru uzatırken Sam onu tuttu.

«— Bırakın ulan marazayı dedi. En iyisi pilice soralım. Onun nazik bedeni kimi isterse onun olur ha... Su koyuverenin beynini dağıtırım.»

Sonra Mis Ceyn'e dönerek sırıttı.

«— Hadi bakalım konuş şekerim. Bu kabadayılardan hangisini seçiyorsun.»

Genç kız durumun çok nazik olduğunu anlamıştı. Bu heriflerin hiç birini de beyenmemişti kendisine pişmiş yumurtaya bakar gibi bakan heriflere güç duyulur bir sesle dedi ki:

«— Birinizden birinizi seçmem için hanginizin daha kuvvetli olduğunuzu anlamam lâzım. İçinizden hanginiz öbürlerini döverse onunla evleneceğim.»

Şart çok açıktı. Tom hemen arabacıya seslendi. Aşağı indiler ve giriştiler, yumruklar havada uçuyor, tekmeler gırla gidiyordu. Aradan iki saat geçtiği halde hiç biri bayılmamıştı. Arabacı en nihayet sıkılarak bağırdı:

«— Kâfi ulan artık. Biz burda mariz seyretmeye gelmedik, tam 6 saat rötarım var. Saat 9 da (San Valley) de olmam lâzım Herifler ağız burun dümdüz arabaya girdiler. Mis Ceyn onların yaralarını sardı. İki gün sonra biraz iyileşir iyileşmez, yine bir kenarda kapıştılar. Onlar dövüşürken Mis Ceyn'le arabacı yemeklerini yiyorlardı. O gün de galip mağlup belli olmadı. Bu Oklahoma City'ye gelinceye kadar devam etti. Tam arabadan inecekleri zaman Cim.

«— Beni dinleyin dedi. Bu dâva burada bitmez. Öbür gün şehrin dışında buluşalım... Size gelince Mis Ceyn bu sözden dönmek yok. Birimizden birinin olacaksınız. Eğer su koyuverirsen temizleriz.

Genç kız çaresiz kabul etti. Nereye kaçsa bu heriflerden kurtulamazdı. En eli yüzü düzgünü Tom'du gine. Hiç olmazsa bankacıydı.

Üç dövüşçü iki gün sonra tekrar kapıştılar. Güneş batarken yine galip mağlup belli olmadı Artık her hafta muntazaman pazar günleri dövüşüyorlardı Üç dövüşçü kısa zamanda meşhur oldular. Artık onların üzerine müşterek bahisler oynanıyordu.

Meselâ bir dövüşte hangisi fazla tekme atacak filân diye.

Oklahoma Belediye reisi bu dövüşlerin çok rağbet gördüğünü anlayınca hemen şehrin dışına bir tribün yaptırmış ve orası bir eğlence yeri halini almıştı: Üç dövüşcünün bir de meneceri vardı. Dövüşlerden sonra şehrin barında eğlenceler yapılıyor. Bizimkiler biraz viskiyi kaçırınca bir seans daha birbirlerine yumuluyorlardı ve zavallı Mis Ceyn'de evleneceği adamı bekliyordu.

Aradan seneler geçti. Artık şehir üçe bölünmüştü ve her pazar bütün şehrin erkekleri üç gurup halinde toplanıp birbirlerine giriyorlardı. Arada çok dayak yiyen oluyordu. Ama Tom. Sam ve Cim yine meseleyi halledemiyorlardı.

Şimdi siz «yahu bu davanın donu ne oldu?» diye soracaksınız. Haklısınız fakat ben Oklahomadan ayrıldığım zaman bizimkiler tam 1861 inci dövüşlerini yapıyorlardı. Valla ben de Mis Ceyn'i kim aldı bilmiyorum.

Suavi SUALP

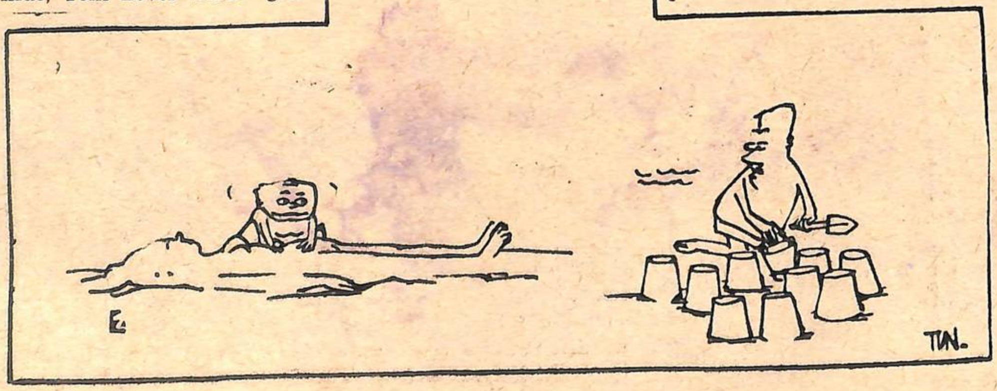

BİLMECE

Aşağıdaki resimde, üç sandık görülüyor. Halbuki dört sandık var. Sandığın biri nerede?.. Lütfen arayıp bulunuz...

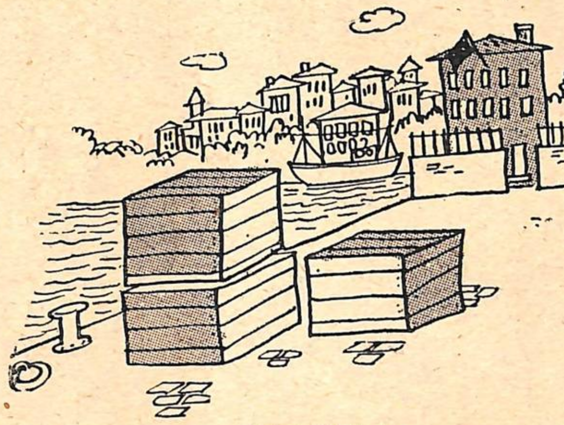

CEVAP

Bulamadınız değil mi? Halbuki ne kadar basit... Arkada görülen bayraklı bina Emniyet Sandığı'dır.

HEP VEYA HİÇ

Onbir çocuğu olan bir anne, kendisine:

— Bu onbir çocukla nasıl meşgul olabiliyorsunuz? diye sordukları zaman, şu cevabı verdi:

— Sadece bir çocuğum varken, zaten bütün vaktimi alıyordu. Ötekilerin varlığı hiçbir şeyi değiştirmedi. Çünkü onlara ayrılacak zamanım nasıl olsa yok.

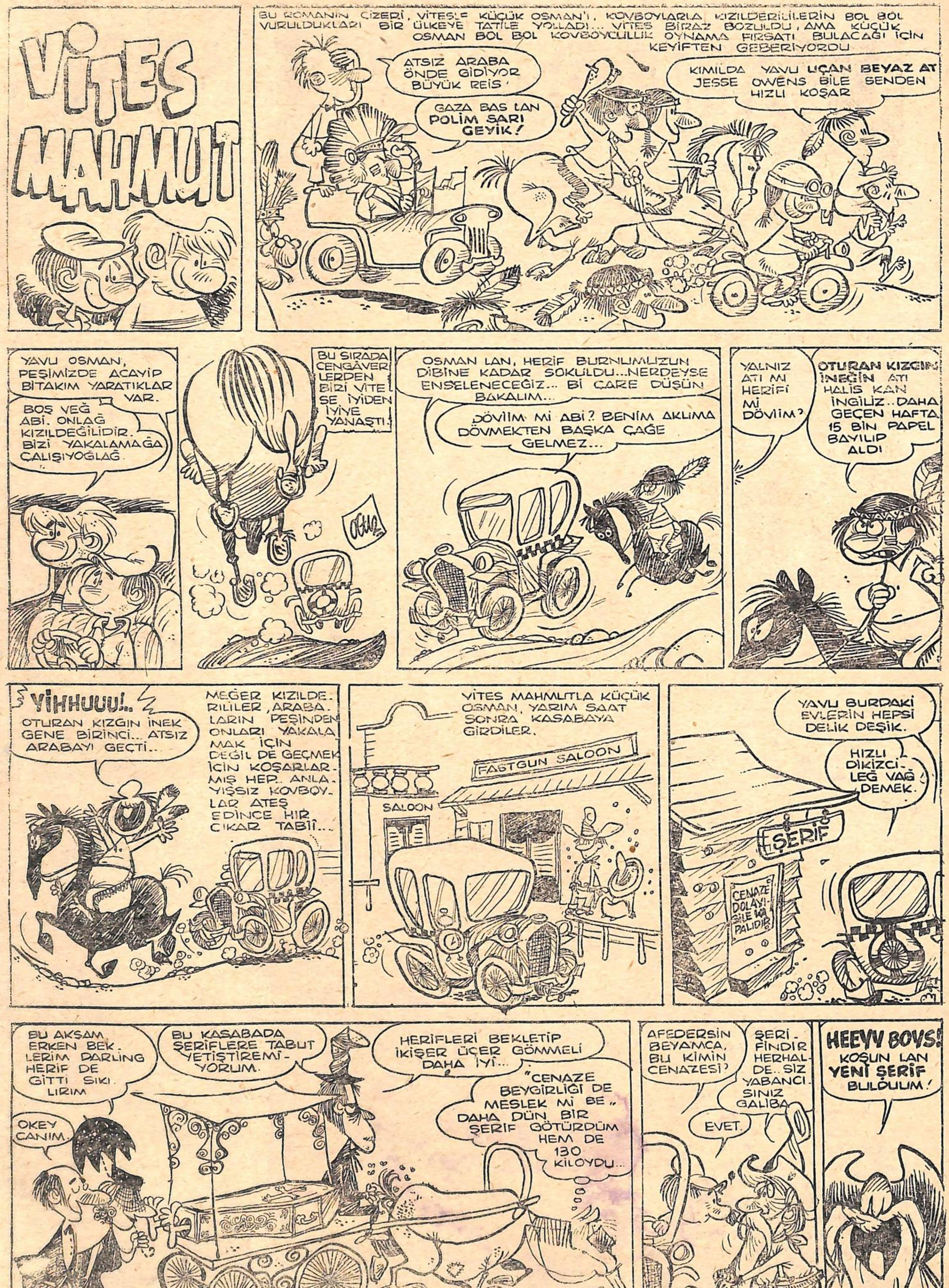
VITES MAHMUT
BU ROMANIN ÇIZERİ, VİTESLE KÜÇÜK OSMAN'I, KOVBOYLARLA KIZILDERİLİLERİN BOL BOL VURULDUKLARI BİR ÜLKEYE TATİLE YOLLADI... VİTES BİRAZ BOZULDU, AMA KÜÇÜK OSMAN BOL BOL KOVBOYCULLUK OYNAMA FIRSATI BULACAĞI İÇİN KEYİFTEN GEBERİYORDU
ATSIZ ARABA ÖNDE GİDİYOR BÜYÜK REIS'
GAZA BAS LAN POLİM SARI GEYİK!
KIMILDA YAVU UÇAN BEYAZ AT JESSE OWENS BİLE SENDEN HIZLI KOŞAR
YAVU OSMAN, PEŞİMİZDE ACAYİP BİTAKIM YARATIKLAR VAR.
BOŞ VEĞ ABİ. ONLAĞ KIZILDEĞİLİDİR. BİZİ YAKALAMAĞA ÇALIŞIYOĞLAĞ.
BU SIRADA CENGÂVERLERDEN BİRİ VİTESE İYİDEN İYİYE YANAŞTI.
OSMAN LAN, HERİF BURNUMUZUN DİBİNE KADAR SOKULDU...NERDEYSE ENSELENECEĞİZ... Bİ ÇARE DÜŞÜN BAKALIM...
DÖVİIM Mİ ABİ? BENİM AKLIMA DÖVMEKTEN BAŞKA ÇAĞE GELMEZ...
YALNIZ ATI MI HERİFİ Mİ DÖVİIM?
OTURAN KIZGIN İNEĞİN ATI HALİS KAN İNGİLİZ..DAHA GEÇEN HAFTA 15 BİN PAPEL BAYILIP ALDI
YİHHUUU!..
OTURAN KIZGIN İNEK GENE BİRİNCİ... ATSIZ ARABAYI GEÇTİ...
MEĞER KIZILDERİLİLER, ARABALARIN PEŞİNDEN ONLARI YAKALAMAK İÇİN DEĞİL DE GEÇMEK İÇİN KOŞARLARMIŞ HEP.. ANLAYIŞSIZ KOVBOYLAR ATEŞ EDİNCE HIR ÇIKAR TABİİ...
VİTES MAHMUTLA KÜÇÜK OSMAN, YARIM SAAT SONRA KASABAYA GİRDİLER.
FASTGUN SALOON
SALOON
YAVU BURDAKİ EVLERİN HEPSİ DELİK DEŞİK.
HIZLI DİKİZCİLEĞ VAĞ DEMEK.
ŞERİF
BU AKŞAM ERKEN BEKLERİM DARLING HERİF DE GİTTİ SIKILIRIM
OKEY CANIM.
BU KASABADA ŞERİFLERE TABUT YETİŞTİREMİYORUM.
HERİFLERİ BEKLETİP İKİŞER ÜÇER GÖMMELİ DAHA İYİ...
"CENAZE BEYGİRLİĞİ DE MESLEK Mİ BE" DAHA DÜN BİR ŞERİF GÖTÜRDÜM HEM DE 130 KİLOYDU...
GİDİP SÜTÇÜ BEYGİRİ VEYA SOSİS OLMAK EVLÂDIR
AFEDERSİN BEYAMCA, BU KİMİN CENAZESİ?
ŞERİFİNDİR HERHALDE.. SİZ YABANCISINIZ GALİBA
EVET.
HEEYV BOYS! KOŞUN LAN YENİ ŞERİF BULDUUM!
DEVAMI VAR

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den alpaçin

— 7 —

— Bu işi de hallettik demektir. Partinin idare merkezi için başka bir bina bulmalıyız. Gazete ile parti arasında bir ilgi olduğu meydana çıkmamalı. Tecrübeler, bir partiyi tutan gazetelerin, diğer gazetelerden daha tarafsız görünmek zorunda olduğunu ispatlamıştır. İnsanlar kendilerine açıkça akıl verilmesinden hoşlanmazlar ama, ayni şey yutturulduğu zaman «gık» ları çıkmaz.

Piechut'nun aklı başka yerdeydi:

— Gazetenin ismi ne olacak? diye sordu.

İlk teklif Tafardel'den geldi:

«— Hakikatin aynası» olsun.

Mösyö Oscar itiraz etti:

— Bu isim fazla iddialı. Sadece «Ayna» deriz olur biter...

Bu ismin de kabulünden sonra, partinin kurulması için verilecek beyannamenin hazırlanmasına geçildi.

Partinin esasları şöylece belirtilmişti:

1 — Partimiz, en iyi idare şekli hangisi ise, devletin onunla idare edilmesini hedef tutar.

2 — Partimiz şu veya bu ideolojiye bağlı olmayıp, yerine ve sırasına göre en uygun düşecek ideolojiyi benimsiyecektir.

3 — Basının menfaatlerini basından daha fazla düşünüyoruz. Bu bakımdan, basına «söz hakkı» tanımakla kalmayıp, «susmak hakkını» da sağlıyacağız.

4 — Cumhuriyetçiler - kralcılar, muhafazakârlar - devrimciler, işçi - patron ve mezhep anlaşmazlıklarında, herhangi bir tarafın menfaatlerine vasıta olmıyacağız. Çünkü partimizin menfaatleri herşeyden önce gelir.

5 — Partimiz servet düşmanlığı yapmıyacak bunun aksine, hangi yoldan olursa olsun servet yapmak hususunda önderlik edecektir.

6 — Bir partinin başarısı ve faaliyet nisbeti, geliri derecesinde artar. Bu gerçeği gözönünde tutarak, ziraat, ticaret, nakliyat, komisyonculuk, turizm, her cins hayvan üretimi, eğlence yerleri işletmek (bar, gazino, kumar salonu, meyhane, v. s.) gibi işlerle uğraşmayı da bir vatan vazifesi saymaktayız.

Mösyö Piechut:

— Tamam, dedi. Şu halde, partilileri şarap imalâthanelerinde de çalıştırabilirim.

Tafardel:

— Gayet tabiî, diye karşılık verdi. Menfaatlerimiz, partimizin menfaati demektir. Partili her vatandaş, bizlere hizmet ederek partiye hizmet vazifesini yerine getirmiş olacaktır.

Mösyö Piechut düşündü, ta - şındı. Neden sonra, aklını kurcalıyan soruyu ortaya attı:

— Başka zaman olsaydı lâfını etmezdim ya, mâdemki partinin menfaatleri konuşuluyor, şu hususu da belirteyim: en kârlı iş, Madam Pupet'in evi cinsinden evler açıp işletmektir. Bu zenaat, hayvan üretiminden de, emlâk komisyonculuğundan da fazla para getirir.

Mösyö Oscar ve Mösyö Justine birbirlerine baktılar. Piechut'nun sözleri ile şaşkınlığa kapıldıkları belli idi. Fakat Tafardel bozuntuya vermedi.

— Haklısın azizim Piechut, dedi. Randevu evi açmak ve işletmek, emlâk komisyonculuğundan, hayvan alım - satımından farklı bir iş değil ki.. Üstelik, senin söylediğin gibi daha da kârlı bir şey..

Mösyö Oscar itiraz edecek gibi oldu:

— Evet ama, başka partilerin söyliyeceklerini düşünün. Partimizin ticarî anlayışını fazla cüretkâr bulmazlar mı?

Tafardel omuzlarını silkti.

— Mesele, sadece bir yatırım meselesidir, dedi. Kârlı bir işe el atmamız, onları kıskandıra - cak diye neden dert edinelim? Petrol, kauçuk veya kalay işine para yatıranları kınayan var mı? Partimizin sermaye yatıracağı bu tip evler de, netice olarak bir endüstri sayılır. «Zevk endüstrisi...» Hem, dünya tarihinin her devrinde, «kadınsız politika» ya rağbet edilmemiştir. Demokrasi, diktatörlük, krallık, şu veya bu rejim değişebilir. Fakat politika sahnesinden ka - dın eksik olmaz. Kleopatra, Madam Pompadur, Çariçe Katerina, Safiye Sultan, Kraliçe «Bilmem kim» ve modern politikanın isim yapmış «saygıdeğer metresleri» de, iddiamızı destekliyor.

Mösyö Justine son bir çıkış yaptı:

— Bu saydıklarınız işletmeyi tasarladığınız tip evlerden gelme değiller.

Tafardel gülerek cevap verdi:

— Politika dünyasında, kadının nereden geldiği değil, nereye gitmekte olduğu önemlidir. Bunu, zamanla sizler de kabul edeceksiniz..

Tekrar, partinin umdelerine dönüldü:

7 — Partimiz, ziraat ve eğitim konularında büyük bir gelişme sağlıyacak tasarılarla ortaya çıkmaktadır. Şöyleki, bütün memleketi örnek bir çiftlik sayacak, bu örnek çiftliğin idaresini, parti bünyesindeki en tanınmış ziraat uzmanları ve hayvan yetiştiricileri ile yürütecektir.

(Devamı var)

Vitonal
YARA. YANIK MERHEMİ
ECZACIBAŞI İLÂÇ FABRİKASI

PAMUK BANK
Memleketimizde hizmet ve sağlam gelir için yüzde 6 faizli
HÜRRİYET İSTİKRAZI TAHVİLLERİ
satışı devam ediyor
Bütün şubelerimiz muhterem halkımızın emrindedir
PAMUK BANK

YEPYENİ BİR...

AKŞAM

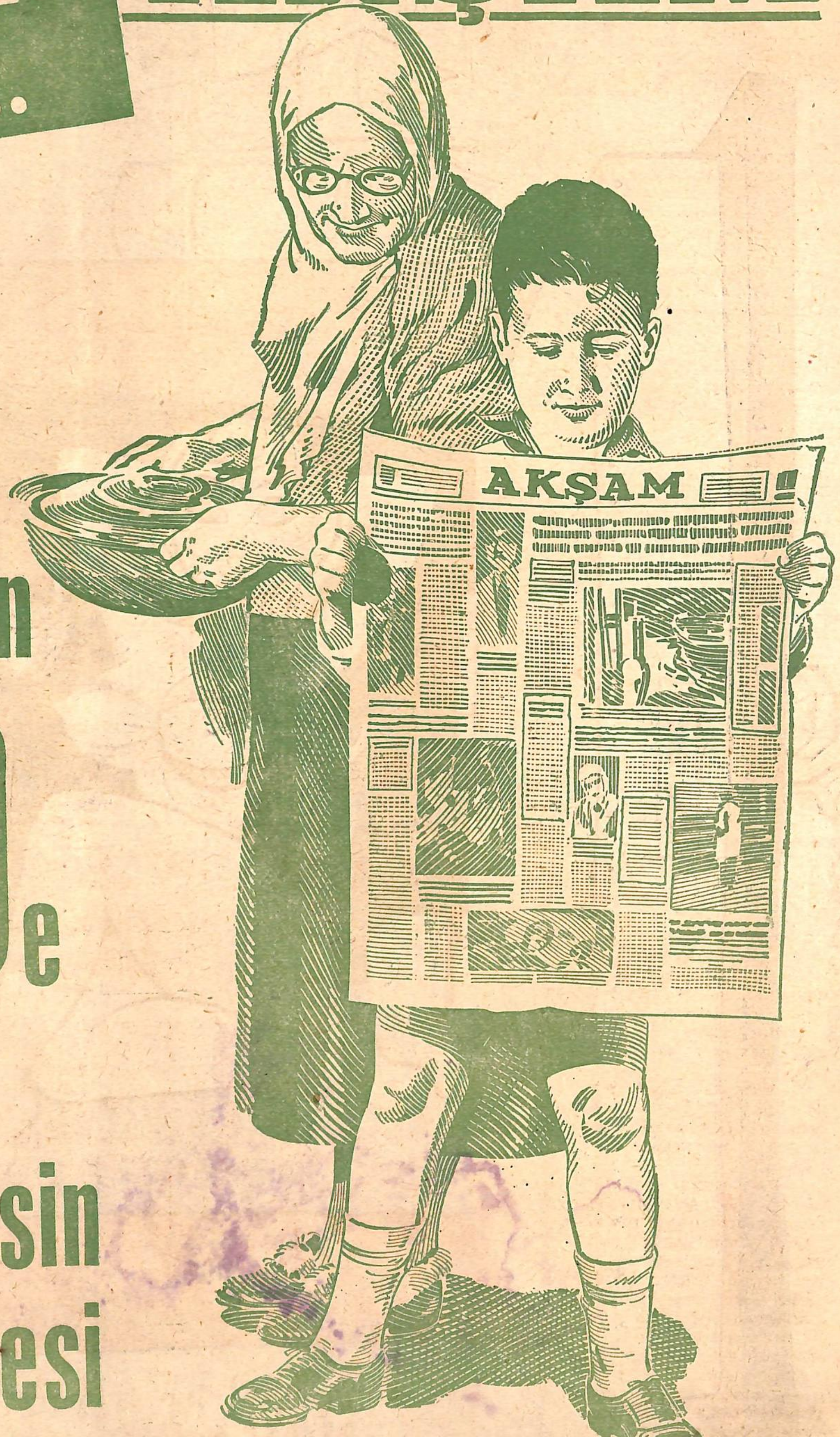

7 den 70 e kadar herkesin gazetesi

Tef

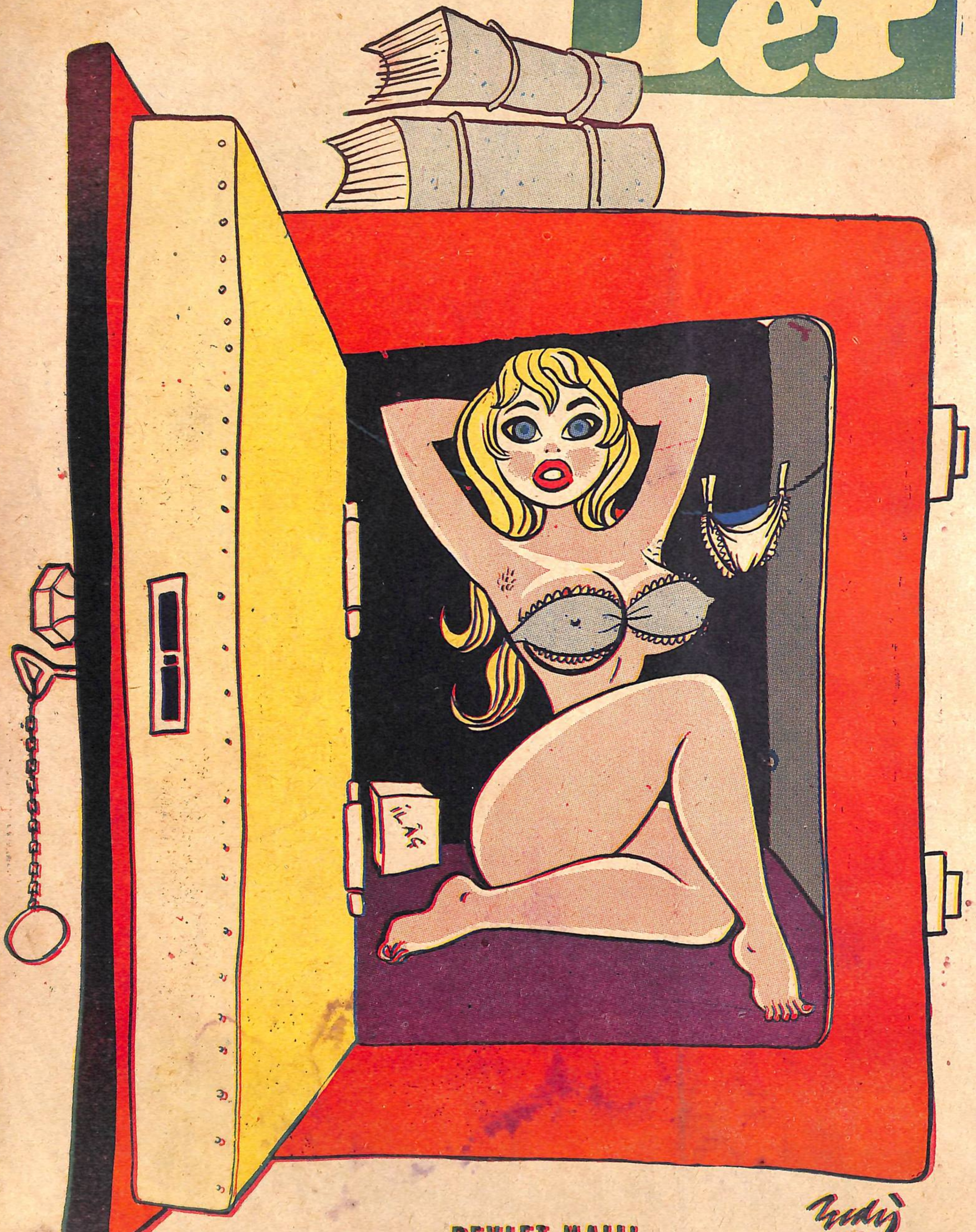

DEVLET MALI!